

374.1122

๑ ๗๕ ๗

ร.๓

การติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ปริญญาโท

ของ

อันทิรา วงศ์เบ็ญจจ้ง

๓๘ ต.ค. ๒๕๔๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓๘๖๗

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา ชูลสุวรรณ)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2540

ประกาศผลการ

ปริิญาานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความสำเร็จจาก รองศาสตราจารย์ศรียานิยมธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุณยสังข์ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อาระวิญญู ท่านได้กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำ ตรวจ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้ข้อแนะนำที่มีคุณประโยชน์จนปริิญาานิพนธ์สำเร็จลงด้วยความเรียบร้อยทุกประการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้ข้อแนะนำปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียนและครูการศึกษาพิเศษ รุ่นที่ 4 และรุ่นที่ 5 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ได้ให้ความร่วมมือและให้ความสะดวกแก่ผู้วิจัย ในการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากแบบสอบถาม เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

คุณประโยชน์ที่พึงเกิดจากปริิญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัย ขอทิศเพื่อการศึกษาและมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ฉันทิรา วงศ์เบญจัจจ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	7
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม.....	10
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม	15
	หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531.....	18
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการติดตามผลการฝึกอบรม.....	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ	24
3	วิธีดำเนินการวิจัย	29
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	การสร้างและหาค่าความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ	30
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม	35
	สภาพภาพของครูการศึกษาพิเศษ ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ...	35
	สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการ	
	ฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ	37
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการ	
	ฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครู	
	การศึกษาพิเศษ	44
	ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ในด้าน	
	การใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน	
	การวัดและประเมินผลการเรียน	47
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก	53
	สภาพภาพของผู้ให้สัมภาษณ์	53
	สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการ	
	ฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ	55
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการ	
	ฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครู	
	การศึกษาพิเศษ	55
	ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ในด้าน	
	การใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน	
	การวัดและประเมินผลการเรียน	55

5	บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	57
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	57
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	58
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
	การวิเคราะห์ข้อมูล	59
	สรุปผลการวิจัย	59
	อภิปรายผล	62
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	64
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	64
	บรรณานุกรม	65
	ภาคผนวก	71
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	94

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามสถานภาพ	35
2	แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	37
3	แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่	38
4	แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยด้านบุคลากร	39
5	แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยด้านการเงิน	40
6	แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์	41
7	ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ	44
8	ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียน และการนิเทศการเรียนการสอน	47
9	ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการจัดการเรียนการสอน	48
10	ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	49
11	ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	51
12	แสดงจำนวนของผู้ให้สัมภาษณ์	53

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงขั้นตอนการฝึกอบรม	17
2 แสดงกระบวนการติดตามผลการฝึกอบรม	23

บทนำ

ครูคือผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นคนปกติ หรือเป็นคนพิการก็สามารถจะพัฒนาตามศักยภาพได้ หากประเทศใดที่ประชาชนได้รับการพัฒนาการศึกษา ประเทศนั้นจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น / ดังพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตอนหนึ่งว่า "การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคลเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวกราบรื่น ได้ผลแน่นอนและรวดเร็ว" (ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์. 2520 : 19)

ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษนั้น รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาให้แก่เด็กด้วยโอกาสมาโดยลำดับ / ดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 กำหนดแนวนโยบายในเรื่องนี้ไว้ว่า "รัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ หรือสติปัญญา และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาโดยทั่วถึงกัน" ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษในแผนการศึกษาแห่งชาติ ระบุว่าเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญาหรือจิตใจ อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดในโรงเรียนธรรมดา ก็ได้ ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 6 - 7) และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535 - 2539) รัฐได้กำหนดนโยบายในการเร่งรัดการศึกษาเพื่อให้เด็กทุกคนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาจนจบหลักสูตร โดยเน้นการช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมกับตัวเด็ก และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้ความสำคัญต่อกลุ่มเด็กด้อยโอกาสเป็นพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2533 : 26)

ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2523 รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึง และกล่าวไว้ในแนวนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 หมวดที่ 2 ระบบการศึกษา ข้อ 4.5 กำหนดไว้ว่า การศึกษาพิเศษเป็นการ

ศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ได้เรียนรู้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจและความสามารถ เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ หรือ มีปัญหาเลิศ ได้พัฒนาความถนัดและอัจฉริยภาพของตนอย่างเต็มที่ การจัดการศึกษาพิเศษนี้อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดในสถานศึกษาปกติ ตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 15)

พบว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจคนพิการทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2524 พบว่ามีร้อยละ 0.71 จากจำนวนคนพิการทั้งสิ้น 364,540 คน ในปี พ.ศ. 2526 กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้สำรวจคนพิการทั่วประเทศ พบว่า มีทั้งสิ้น 258,620 คน คิดเป็นร้อยละ 0.54 ของประชากรทั้งประเทศ และจากรายงานการวิจัย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2526 พบว่า เด็กพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาเพียงร้อยละ 3.51 ในขณะที่เด็กปกติมีโอกาสทางการศึกษาประมาณ ร้อยละ 96.00 ในจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 4 ประเภท เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสทางการศึกษาสูงสุดคือ ร้อยละ 20.00 และเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย มีโอกาสทางการศึกษาน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 0.96 (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 4 - 6) จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 รายงานว่า สถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2528 รัฐสามารถเกณฑ์เด็กเข้าเรียนระดับประถมศึกษา ภาคบังคับได้เพียง ร้อยละ 97 อีกร้อยละ 3 เป็นเด็กที่ยังไม่ได้เข้าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2523 เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้แก่ เด็กชนบทห่างไกลและกันดาร เด็กขาดแคลน เด็กพิการและเด็กในชุมชนแออัดเคลื่อนย้ายถิ่นบ่อย ๆ (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534)

การที่รัฐให้บริการทางด้านการศึกษาแก่คนพิการไม่ทั่วถึง อาจเป็นเพราะค่าใช้จ่ายต่อหัวของเด็กพิการ สูงกว่าเด็กปกติ ถึง 8 เท่าตัว แต่หากให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติ จะมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าเด็กพิการที่ศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนเด็กพิการโดยเฉพาะประมาณ 2 เท่า (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. 2529 : 1 - 2 อ้างอิงมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 61, 79)

ปัญหาสำคัญยิ่งประการหนึ่ง ของการจัดการเรียนร่วมก็คือ บุคลากรทางการศึกษาพิเศษยังมีปริมาณน้อยส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประจำการของโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษที่ทำงานด้านการศึกษาพิเศษให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กพิเศษและบุคคลพิการในโรงเรียนพิเศษ สังกัด

สถาบันของรัฐและเอกชน ที่ให้การฟื้นฟูสมรรถภาพและการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในฐานะที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา ทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ ได้จัดทำ โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติขึ้น โดยมอบหมายให้ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ โดยดำเนินการทดลองสอนเด็กพิการ 2 ประเภท หลังจากนั้นได้ทดลองในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ เพื่อศึกษารูปแบบของการดำเนินงาน ตลอดจนแนวโน้มของความเป็นไปได้ ของการจัดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการทดลองปรากฏว่า มีเด็กจำนวนหนึ่งสามารถอ่านออกเขียนได้ และสามารถเลื่อนขึ้นไปเรียนในชั้นเรียนปกติขั้นต่อไปได้ ซึ่งนับได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจอย่างยิ่ง (กรมสามัญศึกษา, 2533 : 44)

โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ จึงได้ขยายไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคเพิ่มขึ้น ซึ่งมีแนวคิดว่าหากให้ครูในสังกัด ซึ่งสอนเด็กปกติอยู่แล้วและมีความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการนี้ เข้ารับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษหรือได้ศึกษาต่อในด้านการศึกษาพิเศษ ก็จะทำให้ได้บุคลากรทางการศึกษาพิเศษ มีจำนวนเพิ่มขึ้นในระยะเวลาสั้น * (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, 2529 : 2) การอบรมครูการศึกษาพิเศษให้สามารถดำเนินการสอนได้ถูกต้องตามหลักและวิธีการของการจัดการศึกษาพิเศษ ตามโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2529 ถึงปีงบประมาณ 2538 รวม 5 รุ่น มีผู้ผ่านการอบรมรวม 210 คน

จากการฝึกอบรมครูหลักสูตรการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 ทั้ง 5 รุ่น ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษา ติดตามผล การฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงาน ตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านความรู้ และเทคนิควิธีการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการ ในการจัดการเรียนการสอนของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยมีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการเสนอให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง นำไปพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของเด็กพิเศษ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของเด็กพิเศษโดยตรง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 รวม 5 รุ่น จำนวนครู 210 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ 2 รุ่น คือ รุ่นที่ 4 และ รุ่นที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 90 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้เป็นกรอบของการวิจัยได้ยึดตามเนื้อหาในหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านการใช้หลักสูตร
- 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านการนิเทศการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การติดตามผลการฝึกอบรม หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานและความคิดเห็นของ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ว่ามีความเหมาะสมหรือมีปัญหาในด้านการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษหรือไม่ การติดตามผลหลักสูตร ศึกษาใน 4 ด้านดังนี้

1.1 ด้านการใช้หลักสูตร หมายถึง การจัดมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนตามระดับชั้นที่จำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพ คุณสมบัติและจิตใจสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในด้นนักเรียนงานที่เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดครูเข้าสอน โครงการสอน แผนการสอน บันทึกการสอน การจัดตำราเรียน หนังสืออ่านประกอบ และหนังสืออ้างอิง การสอนซ่อมเสริม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

1.3 ด้านการนิเทศการเรียนการสอน หมายถึง ความพยายามที่จะส่งเสริมช่วยเหลือให้ครูมีสมรรถภาพการสอน เกิดการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนักเรียนสามารถเรียนรู้ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

1.4 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียน หมายถึง กระบวนการรวบรวม

ข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุผลในด้านการเรียน

2. การฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เข้าใจเรื่องงานการศึกษาพิเศษ รู้หน้าที่ของครูการศึกษาพิเศษ เข้าใจสภาพและสาเหตุของความพิการเพื่อให้การช่วยเหลือคนพิการได้อย่างเต็มที่

3. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางสายตา ความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

4. การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษา ให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางสายตาที่เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

5. การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางสติปัญญา และความบกพร่องทางสายตา เข้าเรียนร่วมในโรงเรียนเดียวกับเด็กปกติ ตามโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

6. ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 ทำหน้าที่สอนเด็กพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม ตามโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

7. การจัดการศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางสติปัญญา และความบกพร่องทางสายตา ตามโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

8. ปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษ ตามปัจจัย 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการติดตามผลหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดังนี้

1. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม
3. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม
4. หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531
5. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการติดตามผลการฝึกอบรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คณะกรรมการร่วมขององค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ หรือ ยูนิเซฟ (UNICEF) กับองค์การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการระหว่างประเทศ ได้กำหนดประเภทของความพิการ เกี่ยวกับเด็กไว้ดังนี้ (ชนินฐา เทวรินทร์กิติ. 2531 : 8)

1. ตาบอด
2. มองเห็นได้อย่างเลื่อนกลางหรือบางส่วน
3. มีความบกพร่องทางการได้ยิน
4. ปัญญาอ่อน
5. พิกัดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวซึ่งเกิดจากความพิการทางสมอง ความพิการทางแขน ขา และลำตัว
6. มีความบกพร่องทางการพูดหรือการใช้ภาษา
7. มีปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน
8. มีปัญหาทางพฤติกรรมต่าง ๆ
9. เรียนหนังสือได้ช้า
10. มีปัญหาความพิการซ้ำซ้อน

ศรียา นิยมธรรม (2534 : 10) ได้ให้นิยามของความพิการในลักษณะต่อไปนี้ คือ

1. สภาพใด ๆ ซึ่งทำให้เด็กมีพัฒนาการและความเจริญเติบโตล่าช้ากว่าปกติ
2. สภาพใด ๆ ซึ่งทำลาย (ทำให้ผิดปกติ หรือผิดแปลก) ความเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก
3. สภาพใด ๆ ซึ่งส่งผลทางลบอย่างรุนแรงต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็ก หรือการปรับตัวต่อการดำเนินชีวิต

คำว่า "เด็กที่มีความต้องการพิเศษ" มาจากคำภาษาอังกฤษว่า "Children with Special Needs" เป็นคำใหม่ ที่เพิ่งใช้กันแพร่หลายในระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมา เป็นคำที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและเพิ่มขึ้นเป็นลำดับเพราะให้ความรู้สึกในทางบวก ซึ่งหมายถึงเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาแตกต่างไปจากเด็กปกติ ในด้านเนื้อหาวิธีการ และการประเมินผล ได้แก่ เด็กปัญญาเลิศ เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา เด็กปัญญาอ่อน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย (สุขภาพ) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางระบบประสาท เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เด็กที่มีความบกพร่องทางภาษา เด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้และเด็กพิการซ้ำซ้อน ซึ่งคำว่า "เด็กที่มีความต้องการพิเศษ" จะใช้แทนคำว่า "เด็กนอกกระดบ" และ "เด็กพิการ" (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 3)

เบญจฯ ชลธารันท์ (2524 : 53) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ดังนี้

1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนสามารถที่จะ เรียนหรือฝึกตนเองให้ทำประโยชน์ได้มากขึ้น
2. สมรรถภาพในการทำงานไม่ได้ขึ้นอยู่กับความพิการ
3. ความพิการของเด็กบางคนไม่จำเป็นต้องเป็นความพิการตลอดไปในหลายกรณี การศึกษาพิเศษอาจจะเป็นเพียงบริการทางการศึกษาชั่วคราวเท่านั้น

การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรตั้งอยู่บนรากฐานของความเชื่อและหลักปรัชญา ดังต่อไปนี้ (ศรียา นิยมธรรม, 2535 : 163)

1. ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติควรถือเป็นหน้าที่ที่จะจัดการศึกษาเพื่อสนองต่อความต้องการของเด็กพิเศษด้วย
2. เด็กพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน โดยเร็วที่สุด ในทันทีที่ทราบว่าเด็กมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะเรียนต่อไปและมีการพัฒนาการทุกด้านถึงขีดสูงสุด
3. การจัดการศึกษาพิเศษควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมสังคมกับคนปกติให้มีประสิทธิภาพให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้หรือหากสภาพความบกพร่องในขั้นรุนแรงจนไม่อาจเรียนร่วมกับคนปกติได้ ควรให้เด็กพิเศษได้สัมผัสกับสังคมคนปกติ
4. การจัดการศึกษาพิเศษ ต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของเด็กพิเศษแต่ละประเภท โดยใช้แนวทางการศึกษาของเด็กปกติ
5. การศึกษาพิเศษและการฟื้นฟูบำบัดทุกด้านควรจัดเป็นโปรแกรมให้เป็นรายบุคคล รวมถึงการจัดกิจกรรมการสอน สำหรับเด็กที่บกพร่องหรือมีความต้องการคล้ายกัน
6. การจัดโปรแกรมการสอนเด็กพิเศษควรเน้นที่ความสามารถของเด็กและให้เด็กได้ประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงถึงความพิการ หรือความบกพร่องเพื่อให้เด็กมีความมั่นใจว่าแม้ว่าตนจะมีความบกพร่อง แต่ก็ยังมีความสามารถบางอย่างเท่ากันหรือดีกว่าคนปกติอื่นจะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น
7. การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจยอมรับตนเองมีความเชื่อมั่นมีสัญชาตญาณแห่งตนและมุ่งให้ช่วยเหลือตนเองได้ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
8. การศึกษาพิเศษควรจัดทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่เกิด เรื่อยไปขาดตอนไม่ได้ และควรเน้นเรื่องอาชีพด้วย

จากหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีความพิการไม่ว่าจะพิการมากหรือน้อย ก็ไม่ทำให้บุคคลผู้นั้นค่อยสมรรถภาพในการช่วยเหลือตนเอง และการทำงาน หากบุคคลที่มีความพิการ ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามความพิการอย่างต่อเนื่อง ก็สามารถช่วยให้บุคคลผู้นั้นสามารถช่วยเหลือตนเอง และทำงานได้โดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่น

หลักการและแนวคิด เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม

เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรมีสถานีได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กปกติแล้ว ก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย การศึกษาที่จัดให้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะต้องเหมาะสมกับความต้องการ และความสามารถของเด็กเหล่านี้ จึงจะสามารถทำให้เด็กได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษา (ผดุง อารยะวิญญู, 2533 : 6 - 7)

การจัดการศึกษาพิเศษ จึงแตกต่างไปจากการศึกษาสำหรับเด็กปกติ ในด้านที่เกี่ยวกับวิธีสอน กระบวนการ เนื้อหาวิธี (หลักสูตร) เครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นการศึกษาพิเศษควรจัดให้สนองความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความแตกต่างกันมาก ดังนั้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กประเภทนี้ จึงควรสนองความต้องการและความสามารถของเด็กเป็นรายบุคคล (ผดุง อารยะวิญญู, 2533 : 3) ควรเตรียมผู้พิการตั้งแต่เยาว์วัยให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ นักการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่ เชื่อว่าการให้เด็กพิการ หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติจะช่วยให้เด็กได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุข เมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่

นักการศึกษาพิเศษหลายท่านได้กล่าวถึงเหตุผลและความจำเป็น ของการศึกษาพิเศษและการจัดการเรียนร่วม ดังนี้

ประชุม ลำดับวงศ์ (2531 : 33) กล่าวถึง เหตุผลและความจำเป็นในการจัดการเรียนร่วมว่า

1. เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการของสิทธิมนุษยชน ตามปฏิญญาสากลของสหประชาชาติ และตามนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2520 ในส่วนที่เกี่ยวกับเด็กพิการ ซึ่งกำหนดไว้ว่า "จะจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญาและจิตใจอาจจัดเป็นการศึกษาเฉพาะหรือจัดในโรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม"

2. เพื่อให้เด็กพิการมีโอกาสเรียนรู้เช่นเดียวกับเด็กปกติและสามารถดำรงชีวิตตามควรแก่อัตภาพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

3. เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด
4. เพื่อให้สังคมเข้าใจและยอมรับเด็กพิการ
5. เพื่อให้เด็กพิการพัฒนาสุขภาพของคนให้ดีขึ้นและให้เด็กปกติมีทัศนคติต่อเด็ก
พิการ ทั้งเป็นการช่วยผู้ปกครองเด็กพิการ ลดความรู้สึกที่ถูกแยกออกจากสังคม

ทบวงมหาวิทยาลัย (2529 : 2 - 3) ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาพิเศษ แบบ
เรียนร่วมเป็นที่ยอมรับและมีการพยายามผลักดันให้มีการดำเนินการเรียนร่วม อย่างมีประสิทธิภาพ
และกว้างขวาง เพื่อเปิดโอกาสให้แก่เด็กพิการในต่าง ๆ ของประเทศได้เรียนร่วมอย่างทั่วถึง
โดยมีเหตุผลดังนี้คือ

1. เด็กพิการมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน หรือไม่ต้องเดินทางไป
โรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกลมาก จนเป็นภาระของผู้ปกครองที่จะต้องรับส่ง ทั้งเป็นการประหยัด
พลังงาน และเวลาของเด็กที่จะต้องใช้ในการเดินทาง โดยนำเวลานั้น ๆ มาใช้ฝึกหัดหรือฟื้นฟู
สมรรถภาพเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้ดียิ่งที่สุด
2. เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ไม่ต้องเสียเงินเพื่อส่งบุตรพิการ
ไปอยู่โรงเรียนประจำ
3. เด็กพิการได้มีชีวิตร่วมในครอบครัวกับบิดา มารดา และญาติพี่น้อง ตามปกติ
และมีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยก
ออกไป ด้วยเหตุแห่งความพิการ
4. เด็กพิการจะมีโอกาสเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ซึ่งนับว่า
เป็นประสบการณ์ตรง เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
5. เป็นการลดภาระของรัฐบาลเพราะการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษเฉพาะ ต้องใช้
งบประมาณมาก
6. สังคมเข้าใจและยอมรับเด็กพิการว่า มีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติ
และช่วยให้เด็กพิการอยู่ร่วมในสังคมอย่างเป็นประโยชน์ได้

จากแนวคิดของการจัดการศึกษาพิเศษ ดังกล่าว จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนร่วมซึ่ง
เป็นลักษณะของการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ โดยมีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อว่า เด็กที่มีความต้องการ
พิเศษควรได้รับการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

- รูปแบบการเรียนร่วม

การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วม
กับเด็กปกติในโรงเรียนปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นการช่วยให้เด็กแต่ละ
คนเรียนรู้ที่จะดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข / (ศรียา นิยมธรรม, 2537 : 21)

ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 16 - 17) ได้กล่าวถึง รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ
ดังนี้

1. การจัดในรูปแบบ โรงเรียนเฉพาะ หรือโรงเรียนพิเศษ ตามประเภท
ความพิการแบบเต็มเวลา ครึ่งเวลาโดยจัดเป็นโรงเรียนประจำ หรือไปกลับ
2. การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ดังนี้
 - 2.1 เรียนร่วมในชั้นปกติ เหมือนกับเด็กปกติทุกประการและควรเป็นเด็กที่
มีความพิการน้อยและมีความพร้อมในด้านการเรียน
 - 2.2 เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษาช่วยเหลือแก่ครู
ที่สอนเด็กเกี่ยวกับวิธีสอน การปฏิบัติต่อเด็ก จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็ก
และช่วยประเมินผลพัฒนาการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 2.3 เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ
ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในลักษณะเวียนสอน
 - 2.4 เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ ตามตาราง
เรียนที่กำหนดไว้แน่นอนโดยโรงเรียนจัดห้องเสริมวิชาการ มีอุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจนเอกสาร
และหนังสือที่จำเป็นต้อง ใช้ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 2.5 จัดเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมกับเด็กปกติ บางวิชา
 - 2.6 จัดเป็นชั้นพิเศษเฉพาะกลุ่มตามประเภทของความพิการชั้นในโรงเรียน
เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นพิเศษตลอดเวลา โดยมีครูประจำชั้นสอนทุกวิชา /

พัฒนา ภาสบุตร ให้แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับคนพิการไว้ดังนี้ (พัฒนา ภาสบุตร 2531 : 560)

1. การศึกษาเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาคน ดังนั้นบุคคลพิการจึงมีสิทธิและโอกาสเช่นเดียวกับคนปกติ
2. การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการอาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะบุคคลพิการแต่ละประเภท หรือจัดให้เรียนร่วมกับบุคคลปกติ ทั้งนี้ต้องเตรียมความพร้อมของโรงเรียน และความพร้อมของบุคลากร เพื่อการสอนบุคคลพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการแต่ละประเภทต้องคำนึงถึงความบกพร่องหรือการสูญเสียความสามารถของเด็ก เพื่อหารูปแบบการสอนตลอดจนเตรียมบุคลากรให้เหมาะสมกับประเภทของความพิการอันจะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการพัฒนาบุคคลพิการในการให้การศึกษา
4. ในการสอนบุคคลพิการ ผู้สอนควรประเมินผลการเรียนรู้เพื่อจะได้ทราบผลการเรียนของบุคคลพิการและผลการบรรลุจุดประสงค์ของผู้สอนตามเป้าหมายของการให้การศึกษา นอกจากนี้ การให้ความรู้เพิ่มเติม แก่บุคคลพิการ จะเป็นประโยชน์ให้บุคคลพิการนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ เลี้ยงตนเองได้ไม่ต้องเป็นภาระครอบครัวและสังคม

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 163 - 164) ได้เสนอ วิธีจัดการศึกษาพิเศษไว้ 5 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบที่ 1 การเรียนร่วมในชั้นปกติเต็มเวลา จัดให้กับเด็ก ที่มีสภาพความพิการไม่มากนัก สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติได้ ทั้งนี้ อาจมีอุปกรณ์ และเครื่องมือช่วยทางการศึกษาพิเศษ รวมทั้งการให้บริการแนะแนวแก่ครูปกติด้วย
2. รูปแบบที่ 2 การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาโดยได้รับการบริการพิเศษเพิ่มเติมเช่น ได้รับการสอนเสริมบางวิชาจากครูการศึกษาพิเศษ
3. รูปแบบที่ 3 การเรียนในชั้นเรียนพิเศษตามโปรแกรมพิเศษ ในโรงเรียนปกติ ควรจัดให้กับเด็กที่มีความบกพร่องมากหรือเด็กที่พิการซ้ำซ้อน รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถสูงเป็นพิเศษจนไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้
4. รูปแบบที่ 4 การจัดโรงเรียนพิเศษ เด็กพิเศษที่มีความบกพร่องหรือเด็กที่มีความสามารถสูงเกินกว่าที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ลักษณะของโรงเรียนพิเศษนี้ จะจัดแบบ

ประจำหรือไปกลับก็ได้ ครูจำเป็นต้องมีความรู้พิเศษในแต่ละสาขาที่จะไปสอนซ่อมเสริม และพัฒนาสมรรถภาพให้เด็กเหล่านี้

5. รูปแบบที่ 5 การจัดการศึกษาพิเศษนอกโรงเรียน สำหรับเด็กพิการทางร่างกาย และที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ หรือสติปัญญา ได้แก่ การจัดบริการการศึกษาพิเศษในโรงพยาบาล สถานพักฟื้น สถานรับเลี้ยงดูเด็ก และที่บ้านเป็นต้น

รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษอีกแนวความคิดหนึ่งของ ปรีดา จันทบุรุษ (ม.ป.ป. : 7 - 8) ได้เสนอไว้ 8 รูปแบบ คือ

1. จัดเป็นโรงเรียนประจำ ที่มีบริการให้การศึกษาดูแล และรักษาพยาบาลอยู่ด้วยกันโดยเฉพาะ จัดสำหรับเด็กที่มีลักษณะพิการประเภทอาการหนัก เช่น ทูทนต์ตาบอดหรือเด็กที่พิการซ้ำซ้อน

2. บริการสอนพิเศษตามบ้าน หรือเตียงผู้ป่วยในโรงพยาบาลสำหรับผู้เจ็บป่วยเรื้อรัง หรือต้องได้รับการรักษาพยาบาลอย่างใกล้ชิดอยู่เกือบตลอดเวลา

3. จัดเป็นโรงเรียนพิเศษแบบประจำ

4. จัดเป็นโรงเรียนพิเศษ แบบ ไป - กลับ ในสถานที่ศูนย์กลางของหมู่บ้านหรือเมือง หรืออาจจัดเป็นชั้นพิเศษอยู่ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางของชุมชน

5. จัดเป็นชั้นพิเศษอยู่ในโรงเรียน แบบ ไป - กลับ ทั่วไปโดยอาจให้อยู่ในชั้นพิเศษตลอดเวลาหรือจัดแบ่งให้ไปร่วมกิจกรรมกับชั้นอื่น ๆ ในบางเวลาตามสัดส่วนและรายวิชาหรือกิจกรรมที่กำหนด

6. จัดให้เรียนอยู่ในชั้นธรรมดา แต่จัดตารางเวลาให้ไปเรียนซ่อมเสริมกับครูพิเศษในชั้นพิเศษ หรือศูนย์ซ่อมเสริมประจำโรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน

7. จัดให้เรียนในชั้นธรรมดา แต่จัดบริการสอนพิเศษใช้สื่อการเรียนการสอนพิเศษ โดยครูประจำชั้นที่ได้รับการแนะนำพิเศษ หรือช่วยเหลือเป็นพิเศษ จากครูพิเศษ ซึ่งเป็นครูสอนซ่อมเสริมประจำโรงเรียน หรือครูเดินสอน หรือผู้เชี่ยวชาญประจำกลุ่มโรงเรียน หรือท้องถิ่นรวมทั้งบุคลากรพิเศษเฉพาะทาง

8. ให้เรียนในชั้นธรรมดา แต่ครูประจำชั้นทุกคนผ่านการอบรม จนสามารถให้บริการการศึกษาพิเศษ หรือช่วยเหลือเด็กได้ตามสมควร

จากหลักการและแนวคิด นักการศึกษาได้เสนอ รูปแบบการจัดการเรียนให้เด็กพิเศษ แต่ละประเภทให้เหมาะสมตามวัยและความสามารถ ด้วยการเรียนร่วมกับเด็กปกติ เป็นแนวโน้ม ของการจัดการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสใช้ชีวิต ในชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งเป็นการเตรียมตัวเด็กให้ใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติในสังคม เมื่อเด็ก เหล่านี้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนไปแล้ว

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลที่ได้รับการศึกษาแล้วให้มีความรู้ ความสามารถ ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานใดมีบุคลากรที่มีสมรรถภาพสูง ในการปฏิบัติงาน เป็นจำนวนมากย่อมช่วยให้การปฏิบัติงาน ของหน่วยงานนั้นดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว ดังนั้น หน่วยงานต่าง ๆ จึงใช้วิธีการฝึกอบรมบุคลากรอยู่เสมอ

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

เวทลีย์ (Wexly, 1981 : 21) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ดังนี้คือ

1. เพื่อปรับปรุงแก้ไขความรู้ในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล
2. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ และความชำนาญในการทำงาน
3. เพื่อจูงใจบุคลากรให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดีขึ้น

ประโยชน์ของการฝึกอบรม

สุปราณี ศรีฉัตรวิมุข (2524 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการศึกษาอบรม โดยแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ด้านเวลาการฝึกอบรมจะช่วยลดเวลา โดยปกติการศึกษาเล่าเรียนจะต้อง ใช้เวลาศึกษาเป็นเดือน แต่การฝึกอบรมจะใช้เวลาเพียง วันเดียว หรืออย่างมาก 2 วัน เท่านั้น
2. ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานดีขึ้นมาก เพราะการมารู้จักกัน ร่วมกัน ร่วมงาน สร้างความคุ้นเคย การขอความร่วมมือในการทำงานย่อมสะดวกและง่าย
3. ด้านผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความสามารถและเพิ่มพูนความชำนาญทำให้

เกิดความภูมิใจ ทำให้บรรยากาศในการทำงานมีชีวิตชีวา การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ

4. ด้านการบริหารงาน การที่บุคลากรในหน่วยงานได้รับการพัฒนาช่วยให้งานบริหารงานดำเนินไปด้วยความรวดเร็วโดยไม่จำเป็นต้องดูแลควบคุมช่วยทำงานก้ำกัหน้าไม่หยุดยั้ง

5. ด้านขวัญและกำลังใจการฝึกอบรมจะช่วยให้บุคลากรในหน่วยงานเกิดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน มีความเชื่อมั่นในตนเองมีกำลังใจ ได้รับการยอมรับจากผู้บริหารเพื่อนร่วมงาน สร้างความภาคภูมิใจให้แก่ตนเอง

6. ด้านความมั่นคงขององค์การ และหน่วยงาน บุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรม อยู่เสมอช่วยลดปัญหา ด้านการทำงาน การขัดแย้ง การลาออกกลางคัน หรือโอนย้ายของบุคลากรทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

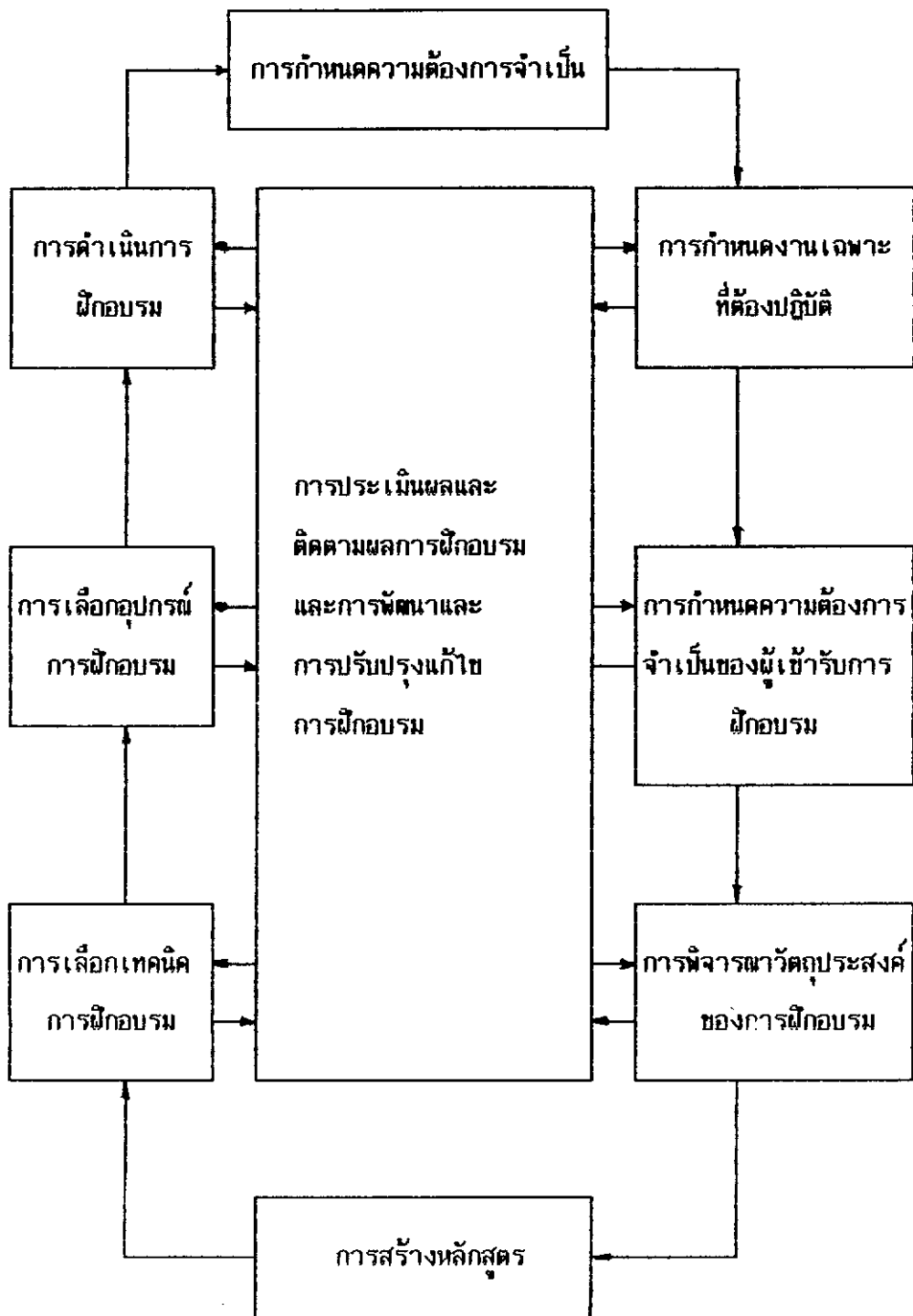
ขั้นตอนการฝึกอบรม

ที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน ได้แก่ระบบการฝึกอบรม ที่เรียกว่า The Critical Events Model ซึ่งนำเสนอโดย แนดเลอร์ (Nadler, 1982 : 11 - 13) โดยกำหนดแนวทางการฝึกอบรมเป็น 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมขององค์การ
2. กำหนดงานเฉพาะที่ต้องปฏิบัติ
3. กำหนดความต้องการจำเป็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในองค์การ
4. พิจารณาวัตถุประสงค์ขององค์การ
5. สร้างหลักสูตร
6. เลือกเทคนิคการฝึกอบรม
7. เลือกอุปกรณ์การฝึกอบรม
8. ดำเนินการฝึกอบรม
9. ประเมินผลและติดตามผลการฝึกอบรม ตลอดจนการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อ

พัฒนาปรับปรุงแก้ไขการฝึกอบรม

ขั้นตอนการฝึกอบรมทั้ง 9 ขั้นตอน สามารถนำเสนอแสดงเป็นภาพประกอบดังนี้



ภาพประกอบ 1 แสดงขั้นตอนสำคัญของการฝึกอบรม (The Critical Events Model)
(Nadler. 1982 : 11 - 13)

หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้และทักษะ ในเรื่องงาน การศึกษาพิเศษ จนกระทั่งสามารถสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทต่าง ๆ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาดู เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้หน้าที่ของครูการศึกษาพิเศษและมีเจตคติที่ดีต่องานการศึกษาพิเศษ และพร้อมที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ได้
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในสภาพและสาเหตุของความพิการเพื่อให้การช่วยเหลือคนพิการได้อย่างเต็มที่

โครงสร้างของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 ประกอบด้วยหมวดวิชาดังนี้

หมวดที่ 1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทต่าง ๆ	130 ชั่วโมง
หมวดที่ 2	ความรู้เฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แต่ละประเภทและการฝึกปฏิบัติ	70 ชั่วโมง
หมวดที่ 3	การเพิ่มพูนประสบการณ์ อย่างน้อย 6 เดือนถึง 1 ปี	

ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม

1. หมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 ใช้ระยะเวลาอบรมไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง หรือไม่น้อยกว่า 30 วันทำการ
2. หมวดที่ 3 การเพิ่มพูนประสบการณ์อีก 6 เดือนถึง 1 ปี

คุณสมบัติผู้เข้าอบรม

1. ครูที่โรงเรียนพิจารณาแล้ว เห็นว่าเหมาะสม
2. ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอหรือครูวิชาการ กลุ่มโรงเรียน

3. เป็นครูที่มีสถานศึกษาที่ฝึกอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ที่จัดตั้งโดยมูลนิธิหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

การประเมินผลและการติดตามผล

1. เกณฑ์การประเมิน

- 1.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีเวลาเข้ารับการฝึกอบรม หมวดที่ 1 และ หมวดที่ 2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 1.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องผ่านการประเมิน หมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- 1.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องผ่านการประเมิน หมวดที่ 3 การเพิ่มพูนประสบการณ์ ดังนี้
- 1) การสอนร้อยละ 60
 - 2) ผลงานร้อยละ 60

2. เกณฑ์การตัดสิน

ผู้ผ่านเกณฑ์ ตามข้อ 1.1, 1.2, และ 1.3 ถือว่าผ่านการอบรมมีสิทธิ์ได้รับ วุฒิบัตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในแขนงหนึ่งแขนงใดตามความรู้ที่ได้รับการอบรม ในหมวดที่ 2

คำแนะนำการใช้หลักสูตร

1. หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรเตรียมข้าราชการครูที่จะสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทต่าง ๆ ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523
2. เนื้อหาวิชาของหลักสูตรมี 3 หมวดคือ
 - หมวดที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทต่าง ๆ
 - หมวดที่ 2 ความรู้เฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทและการฝึกปฏิบัติ
 - หมวดที่ 3 การเพิ่มพูนประสบการณ์
3. การฝึกอบรมจะฝึกอบรมใน หมวดที่ 1 จำนวน 130 ชั่วโมง และ หมวดที่ 2 จำนวน 70 ชั่วโมง ในแขนงหนึ่งแขนงใดตามความต้องการจำเป็น สำหรับหมวดที่ 3 เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ โดยการฝึกปฏิบัติงานที่โรงเรียนอย่างน้อย 6 เดือนถึง 1 ปี

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการติดตามผลการฝึกอบรม

ในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการประเมินโครงการเพื่อจะได้ข้อมูลย้อนกลับได้ทราบข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย ตลอดจนข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ว่าได้ผลสอดคล้องตรงตามจุดมุ่งหมายของการดำเนินโครงการหรือไม่ ให้ผลประโยชน์ต่อเจ้าของโครงการหรือหน่วยงาน หรือไม่ ผู้เข้ารับการอบรม ได้ความรู้ มีทัศนคติที่ดี เปลี่ยนพฤติกรรมหรือมีทักษะเพิ่มขึ้นหรือไม่ (อุทุมพร ทองอุไทย จามรมาน. 2533 : 13) การประเมินโครงการหากพิจารณาให้ครบวงจรของกระบวนการประเมินแล้วจะต้องมีการติดตามผลก่อนที่จะมีการประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม (ทัศนีย์ มุสิกไชย. 2510 : 179)

วัตถุประสงค์ของการติดตามผลการฝึกอบรม

มัลลิกา เกาพิจิตร และคนอื่น ๆ (2502 : 304 - 307) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการติดตามผลการฝึกอบรมนั้น เพื่อศึกษาคุณภาพของพฤติกรรม ในการทำงานของผู้ผ่านการฝึกอบรมว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมและการปฏิบัติงานจริงนั้น การฝึกอบรมจะมีผลต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้นำผลการติดตามมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1. เพื่อการแก้ไขและปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรมให้ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อประเมินผลโครงการฝึกอบรมและการจัดการฝึกอบรม
3. เพื่อทราบความต้องการความช่วยเหลือจากผู้ผ่านการฝึกอบรม
4. เพื่อทราบข้อดีข้อบกพร่องของโครงการฝึกอบรมและกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาวิธีการฝึกอบรมให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
6. เพื่อให้วิทยากรได้ทราบผลการฝึกอบรม

ความจำเป็นในการติดตามผล

เชอตเชอร์ และ สโตน (Shertzer and Stone. 1971 : 361) กล่าวถึงความจำเป็นในการติดตามผลไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่อหาข้อมูลว่านักศึกษาเก่าจะประสบผลสำเร็จในงานอาชีพเพียงใด
2. เพื่อช่วยเตือนนักศึกษาปัจจุบันได้ตระหนักถึงปัญหาที่จะประสบในภายหน้า

3. เพื่อรับทราบความคิดเห็น ด้านการจัดการเรียนการสอนและการให้บริการต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา

4. เพื่อรับแนวคิดในการปรับปรุงการบริการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา

ประโยชน์ในการติดตามผล

แฮทช์ และสเตฟเลอร์ (Hatch and Steffler, 1965 : 199) กล่าวว่าข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลอาจนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ

1. ปรับปรุงหลักสูตรโดยอาจเป็นการเพิ่มรายวิชา หรือขยายหลักสูตรร่วม
2. เร่งเร้าให้มีการปรับปรุงการสอนที่ดีขึ้น อาจเป็นการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการจัดการศึกษาเพื่อเน้นความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนให้มากขึ้น
3. เพิ่มคุณค่าของการแนะนำ
4. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชนกล่าวคือ เมื่อสถานศึกษาทราบว่าชุมชนต้องการสิ่งใด ก็อาจจัดกิจกรรมสนองทำให้เกิดความเข้าใจที่คั่งงอกกัน

สุชา จันทรเฒ (2527 : 121 - 122) ได้สรุปประโยชน์ของการติดตามผลไว้ดังนี้

1. ช่วยในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร โดยมีหลักในการตัดสินใจ
2. ช่วยในการปรับปรุงโครงการแนะนำ
3. ทำให้ทราบว่า ผู้ใดต้องการความช่วยเหลือขั้นต่อไป
4. การให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน
5. ช่วยการแปลข้อมูลให้แก่ คณะครู อาจารย์ ทำให้มีการปฏิบัติในชั้นเรียนได้

ถูกต้องยิ่งขึ้น

วิธีการติดตามผล

สุชา จันทรเฒ (2527 : 155 - 177) ได้กล่าวถึงวิธีการติดตามผลไว้หลายวิธี ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการ และความเหมาะสมกับสภาพการ งบประมาณ จำนวนกลุ่มเป้าหมาย อย่างไรก็ตามวิธีการติดตามผล ที่นิยมใช้คือ

1. การใช้แบบสอบถาม หรือแบบสำรวจ ข้อดีของวิธีนี้ คือประหยัดเวลาแต่จะ

มีปัญหาเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามควรเป็นแบบที่เข้าใจง่ายมีคำถามลักษณะปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและเพื่อให้เกิดความร่วมมือและความสะดวกในการส่งแบบสอบถามกลับควรรำหน้าซองถึงโรงเรียน และติดดวงตราไปรษณีย์ให้เรียบร้อย

2. วิธีการสัมภาษณ์ ข้อดีของวิธีนี้ คือ สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้ถูกติดตามได้ดีกว่า วิธีอื่นแต่มีข้อบกพร่องคือเสียเวลามาก

3. วิธีการใช้แบบตรวจสอบสามารถใช้สำรวจทัศนคติ ความคิดเห็น ตลอดจนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ต้องการทราบ

4. การบรรยายเกี่ยวกับประโยชน์และข้อบกพร่องของการบริการต่าง ๆ

5. การอภิปรายเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สรุปข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้ว

นำมาปรับปรุงแก้ไข

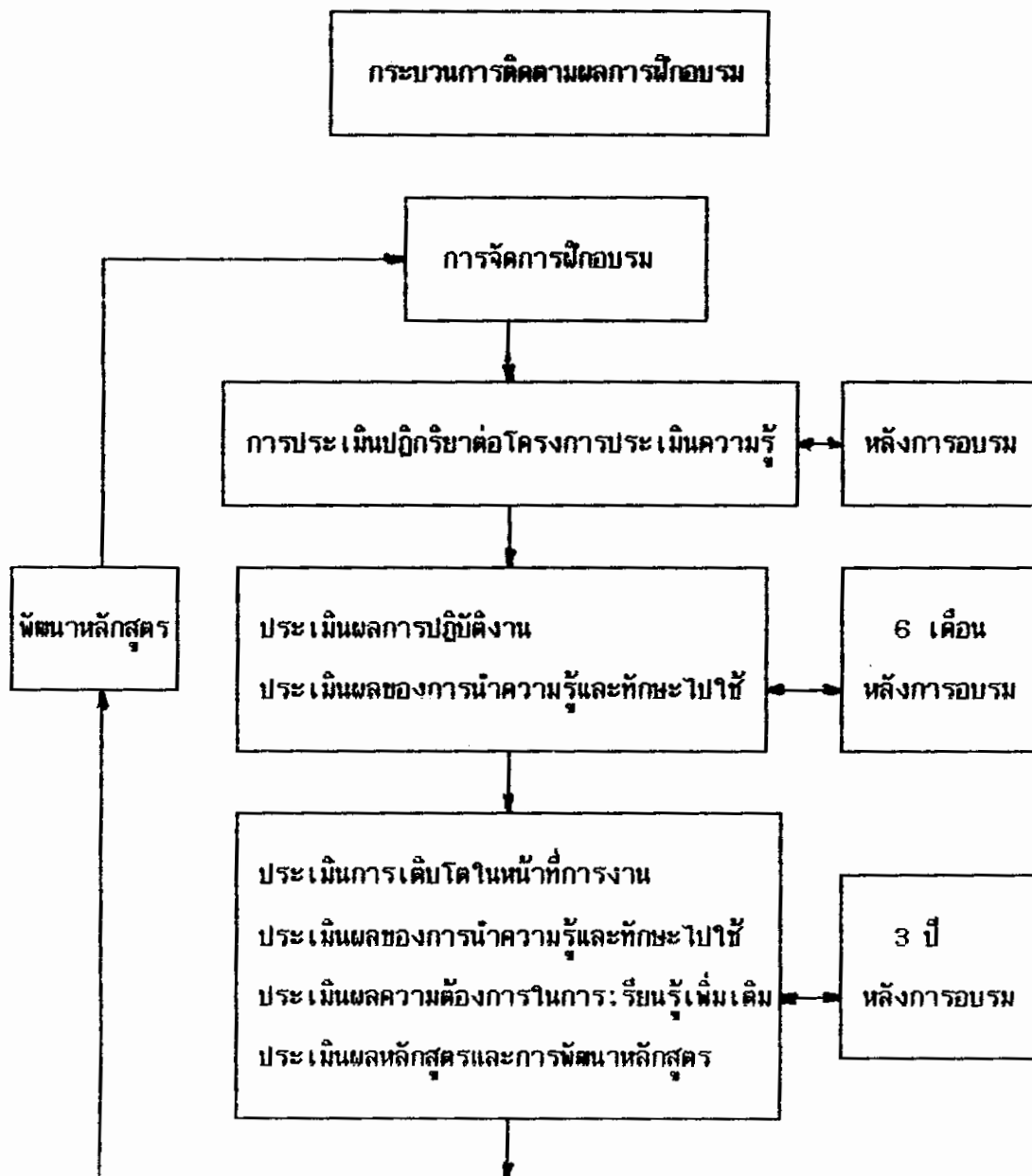
6. การใช้โทรศัพท์ ในชุมชนบางแห่งสามารถใช้โทรศัพท์ได้ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดเช่นเดียวกับการสัมภาษณ์ คือเสียเวลามาก จึงใช้ในเฉพาะกรณีที่จำเป็นเท่านั้น

การประเมินผลการฝึกอบรม

การประเมินผลการฝึกอบรม ทำได้ 3 ระยะ (วิจิตร อวาทกุล. 2537 : 156)

1. ก่อนการฝึกอบรม
2. ระหว่างการฝึกอบรม
3. ภายหลังการฝึกอบรม

การประเมินผลภายหลังการฝึกอบรม เป็นการประเมินรวมเมื่อโครงการฝึกอบรมได้
สิ้นสุดลงโดยใช้กระบวนการติดตามผล ดังภาพประกอบต่อไปนี้



ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนสำคัญของกระบวนการติดตามผล (วิจิตร อาวะกุล. 2537 : 172)

จากหลักการและแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การติดตามผลการฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่สำคัญ เป็นกระบวนการที่ผู้ผ่านการอบรมได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมกลับไปปฏิบัติหน้าที่ของตน เพื่อทราบปัญหาและความต้องการในการปฏิบัติงานรวมทั้งเจตคติของผู้ผ่านการอบรม การติดตามผลการฝึกอบรมจึงจำเป็นต้องรื้อเวลาคุณผลการปฏิบัติงานและพฤติกรรมของผู้ผ่านการอบรมที่เปลี่ยนแปลงไป หลังการฝึกอบรมเสร็จสิ้นแล้ว ผู้เข้ารับการอบรมจะแยกย้ายกันกลับภูมิลำเนา ซึ่งเป็นการยากที่จะพบปะกับผู้เข้ารับการอบรมอีก จึงเป็นการยากที่จะติดตามผลการฝึกอบรม ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาการติดตามผลการฝึกอบรม อย่างไรก็ตามกระบวนการติดตามผล ผู้เข้ารับการอบรมอาจใช้แบบสอบถามแบบสำรวจ โทรศัพท์หรือการสัมภาษณ์ซึ่งผู้ติดตามจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

ศรียา นิยมธรรม และคนอื่น ๆ (2526 : 73) ได้ประเมินผลโครงการการศึกษาพิเศษตามโครงการพัฒนาศึกษาอาเขียนระยะครึ่งโครงการ เมื่อ ปี พ.ศ. 2526 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบ ของโครงการการศึกษาพิเศษเนื่องมาจากโครงการพัฒนาศึกษาอาเขียนในด้านความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน สาเหตุของอุปสรรคและข้อขัดข้องในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน โดยเน้นการประเมินสี่ด้าน คือ ด้านการให้บริการ ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่าการดำเนินงานด้านการศึกษาพิเศษตามโครงการพัฒนาศึกษาอาเขียน ได้ช่วยในด้านการพัฒนาบุคลากร ให้ดำเนินไปอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง อย่างไรก็ดี การพัฒนาความรู้ของครูอาจารย์ในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นที่ต้องการในด้านผลิตบุคลากรที่มีความชำนาญพิเศษ เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา และนักการศึกษาพิเศษในปัจจุบันยังไม่เป็นการเพียงพอ ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ บุคลากรควรจะได้รับ การสนับสนุนในการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529 : 48) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาแนวโน้มแห่งความเป็นไปได้ ของการจัดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัย พบว่า ทศนคติของผู้บริหารโรงเรียนต่อ

การจัดการเรียนร่วมเป็นไปในทางบวก หากได้รับการสนับสนุนที่พร้อมที่จะดำเนินการ/ ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้สึกเมตตา สงสาร และช่วยเหลือเด็กพิการทุกครั้งเมื่อมีโอกาส หากให้จัดการเรียนร่วม จะเลือกจัดให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นอันดับแรก องค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนร่วม ได้แก่ การแจ้งนโยบาย และวิธีการดำเนินโครงการ แก่ผู้บริหาร ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญ กับปัญหาด้านบุคลลากรมากที่สุด ในส่วนของครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีทัศนคติ และความคิดเห็นสอดคล้องกันทั่วประเทศ ในเรื่องความเต็มใจสอนเด็กพิการและยินดีให้ความช่วยเหลือ การจัดอันดับความสำคัญของปัญหา ผู้บริหารโรงเรียน มีความเห็นว่าปัญหาด้านบุคลลากรเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด สำหรับครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทัศนคติและความคิดเห็นสอดคล้องกันจากทุกภูมิภาคของประเทศ คือ มีความเต็มใจสอนเด็กพิการ ยินดีให้ความช่วยเหลือ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530 : 78 - 93) ได้ศึกษาการใช้ทรัพยากรและต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลลากร พบว่า

1. จำนวนครู-อาจารย์หญิงมากกว่าชาย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี แต่ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาพิเศษมีเพียงร้อยละ 6.62

2. ครู - อาจารย์กลุ่มใหญ่ที่สุด มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี รองลงมา เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน ระหว่าง 6 - 10 ปี ชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของครู คือ 21.51

3. ในรอบ 3 ปี (พ.ศ. 2526-2528) ครู - อาจารย์ ได้เข้ารับการอบรม ด้านการศึกษาพิเศษร้อยละ 57.49 เคยเข้าประชุมสัมมนาด้านการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 65.16

4. อัตราส่วนนักเรียนต่อครู โดยเฉลี่ย 5.9 ในขณะที่ จำนวนครู - อาจารย์ ในโรงเรียนส่วนใหญ่มีสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานการใช้ครู (ครู 1 คน : นักเรียน 8 คน) โรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางปัญญามีครูน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ผดุง อารยะวิญญู (2530 : 48) ได้ศึกษา การประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ปัญหาใหญ่มาจากหลักสูตร

ซึ่งเป็นหลักสูตรของเด็กปกติ และยังพบว่า มีปัญหามากที่สุดในการเรียนวิชาภาษาไทยจึงควรขยายเวลาเรียนวิชาภาษาไทยโดยกำหนดให้วิชาภาษาไทยมีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น

ราตรี ปิตวารานนท์ (2525 : 93 - 99) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนประโยคของเด็กหูหนวกในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ในด้านไวยากรณ์ของประโยค ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อไวยากรณ์ ของประโยคและพบข้อผิดพลาดในด้านไวยากรณ์ของประโยคของเด็กหูหนวกเรียงตามลำดับดังนี้

1. การเขียนคำตกหล่น (Omission)
2. การเขียนสลับที่หรือการแทนที่ผิดตำแหน่ง (Substitution)
3. การเรียงตำแหน่งของคำผิดพลาด (Word order)
4. การเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น (Additions)

กรมสามัญศึกษา (2524 : 284 - 299) ได้ศึกษาสภาพการจัดการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์ในประเทศไทย ผลการศึกษาด้านปัญหาของโรงเรียนการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เป็นด้านการเรียนการสอนและงบประมาณ หลักสูตรสามัญที่ใช้ยังไม่เหมาะสม ขาดการฝึกวิชาชีพ และโรงฝึกงาน ขาดครูที่มีความรู้ความชำนาญและทัศนคติที่ดีต่องานการศึกษาพิเศษและขาดอุปกรณ์การสอนด้านต่าง ๆ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษ จะสามารถสอนเด็กพิเศษได้ดีจำเป็นต้องมีสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษแต่ละประเภท หลักสูตรสามัญที่สอนเด็กพิเศษยังไม่เหมาะสม ครูที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านที่สอนเด็ก แต่ละประเภทยังมีน้อย

ชুম ศรีสุข (2523 : 124 - 126) ได้วิจัย เรื่องกิจกรรมการนิเทศของศึกษานิเทศก์จังหวัด พบว่า โดยส่วนรวมแล้วศึกษานิเทศก์จัดกิจกรรมนิเทศอยู่ในเกณฑ์น้อยผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเป็นเพราะการขาดแคลนงบประมาณ และศึกษานิเทศก์ มีภารกิจมาก เกี่ยวกับหน้าที่การงาน และได้สรุปการปฏิบัติกิจกรรมของศึกษานิเทศก์จังหวัดไว้ดังนี้

1. กิจกรรมที่ศึกษานิเทศก์ใช้นิเทศกับครูเป็นกลุ่มปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการบรรยาย และกิจกรรมการสัมมนาทางวิชาการ
2. กิจกรรมที่ศึกษานิเทศก์ใช้นิเทศกับครูเป็นรายบุคคล ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก

3 กิจกรรม ได้แก่ การสังเกตการสอน จัดให้ครูสอนตามวิธีใหม่ ๆ และการให้คำปรึกษากับครู ภายหลังจากการสอน ซึ่ง 3 กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องกัน

เฮิร์ช (Hirsch, 1981 : 2912 - A) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำ 2 วิธี วิธีแรก เน้นครูเป็นผู้เลือกคำและทำการสอนก่อนสอน วิธีที่สอง เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไปที่มีแบบฝึกหัด และมีการทดสอบหลังสอน พบว่า วิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำนักเรียน มีผลดีขึ้น

สคูตนิ่ง ผุคเพรชนักัว (2528 : 41) ได้ทดลองดัดแปลง แบบทดสอบ The Chicago Non - Verbal Examination ใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อายุ 7 - 9 ปี จำนวน 54 คน ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบที่นำมาดัดแปลงใช้นี้ มีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรง สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิตยา นิลลุหา (2534:62) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ความสามารถทางภาษาเป็นสิ่ง จำเป็น สำหรับการประสบความสำเร็จในการเรียนร่วม ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากการใช้ความสามารถทางภาษา และต้องมีความสามารถทางภาษาใกล้เคียงกับเด็กปกติอย่างน้อยไม่ควรต่ำกว่า 1 ชั้นเรียนของเด็ก ในวัยเดียวกัน และได้ให้ข้อเสนอแนะในผลงานวิจัยนี้ว่า ควรได้มีการเตรียมความพร้อมด้านภาษา ให้เด็กก่อนส่งเข้าเรียนร่วม

จากรายงานการประชุมสัมมนาศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้บริหารโรงเรียนเพื่อเตรียมการ จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติในปีการศึกษา 2533 ระหว่างวันที่ 6 - 8 กุมภาพันธ์ 2533 ณ โรงแรมเวียงใต้ บางลำภู กรุงเทพมหานคร โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถม ศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ จัดโดยกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถม ศึกษาแห่งชาติ สรุปผลการประชุมสัมมนาได้ดังนี้ ทั้งศึกษานิเทศก์และผู้บริหารโรงเรียนเห็นด้วย

กับนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในระดับมาก ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ ควรมีการจัดอบรมครูทุก ๆ ปี โรงเรียนละ 2 คน เพื่อจะได้ช่วยกันทำงานและควรอบรมให้ครบกระบวนการ ผู้บริหารโรงเรียนบางคนมีความเป็นห่วงว่า การนำเด็กพิการมาเรียนร่วมกับเด็กปกติ จะทำให้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งห้องต่ำลง ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนจะถูกเพ่งเล็ง ควรแยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กพิการออกจากเด็กปกติ การนี้เทศติดตามผลควรมีการนี้เทศติดตามผลโครงการอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ หลังจากโรงเรียนได้ดำเนินการสอนตามโครงการไปแล้ว ควรได้มีการสัมมนาครูผู้สอนเป็นระยะ ๆ เพื่อครูได้เพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ศึกษานิเทศก์ ให้ความเห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดทำกรอบนโยบายในการดำเนินงานตามโครงการให้ชัดเจน ถ้าเป็นไปได้ควรจัดทำหลักสูตรเฉพาะเด็กพิการ แล้วจัดทำคู่มือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ส่วนผู้บริหารโรงเรียน มีความเห็นว่า ควรจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กพิการโดยเฉพาะ และควรมีการวัดและประเมินผลสำหรับเด็กพิการโดยเฉพาะ

จากการศึกษาผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า นักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา ได้ดำเนินการศึกษาการจัดการศึกษาพิเศษ ทั้งด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สื่อที่เหมาะสม เพื่อหาแนวทางให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา และสามารถช่วยเหลือตัวเอง โดยไม่เป็นภาระต่อผู้อื่น และอยู่ร่วมในสังคมอย่างปกติสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้คือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 จำนวน 5 รุ่น จำนวนครุรวม 210 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษ ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ 2 รุ่น คือ รุ่นที่ 4 จำนวน 39 คน และรุ่นที่ 5 จำนวน 51 คน รวมจำนวน 90 คน จำแนกได้ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามคือ ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ รุ่นที่ 4 และรุ่นที่ 5 รวมจำนวน 90 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและมีโครงสร้างคือครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ รุ่นที่ 4 และรุ่นที่ 5 รวมจำนวน 5 คน โดยสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงมาภาคละ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและมีโครงสร้าง 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ที่ได้รับการฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการของครูที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ดังนี้

1. ด้านการใช้หลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการนิเทศการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากเอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ คู่มือการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 คู่มือการอบรมครูการศึกษาพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติการสัมมนาในระดับชาติ เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ ในอนาคต งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ เรื่องการศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา และงานวิจัยอื่น ๆ และศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม จากหนังสือการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ของ เชิดศักดิ์ โมวาสินธุ์ (2522 : 65 - 70) และจากหลักการวิจัยการศึกษาของ ล้วน สายยศและอังคณา

สายยศ (2536 : 137 - 159) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ฉบับร่างที่สร้างขึ้นไปขอคำแนะนำจาก อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สถิติและคณะกรรมการ เพื่อตรวจและปรับปรุงแก้ไข

1.3 ขอข้อมูลครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษจากผู้รับผิดชอบโครงการ พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการ เรียนร่วมกับเด็กปกติ กองวิชาการ สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อติดตามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.4 รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพการ ปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษ เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน ตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน เป็นคำถามปลายปิดชนิด เลือกตอบและปลายเปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูการศึกษาพิเศษเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านเทคนิคและวิธีการซึ่งเป็นคำถามชนิด มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหา และความต้องการ ของครูการศึกษาพิเศษ 4 ด้าน ข้อความที่เป็นคำถามในแต่ละด้าน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1. ด้านการใช้หลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการนิเทศการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปขอคำแนะนำ จากผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาพิเศษ จำนวน 5 ท่าน เพื่อปรับปรุงแบบ สอบถามให้เหมาะสมทั้งด้านภาษาที่ใช้และความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Combach (วิเชียร เกตุสิงห์, 2534 : 116) ได้ค่า ความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามด้านความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้ รับจากการฝึกอบรมตามหลักสูตร = 0.92 ด้านปัญหาและความต้องการ = 0.97

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือดำเนินการ ดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย ออกหนังสือขอความร่วมมือ ไปยัง เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ขอความอนุเคราะห์ให้ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครู การศึกษาพิเศษตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ของและปิดดวงตราไปรษณีย์แนบ เพื่อให้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับ จำนวน 90 ฉบับ ประมาณ 20 วัน ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 55 ฉบับ และได้ส่งเข้าไปถึงผู้ที่ไม่ตอบอีกครั้ง ประมาณ 15 วัน ได้แบบถามกลับคืนมาอีก จำนวน 17 ฉบับ รวมจำนวน 72 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80

3. เมื่อได้แบบสอบถามแล้วดำเนินการนำข้อมูลจากแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่ามาให้คะแนน โดยมีค่าน้ำหนักประจำข้อ ดังนี้

ตอบ มากที่สุด	กำหนดให้เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้เท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้เท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้เท่ากับ	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย ของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับการนำ หลักสูตรการศึกษาพิเศษไปใช้ในการปฏิบัติงาน ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของครูการศึกษาพิเศษ มีดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีปัญหาและหรือความต้องการมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีปัญหาและหรือความต้องการมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีปัญหาและหรือความต้องการปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีปัญหาและหรือความต้องการน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีปัญหาและหรือความต้องการน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าขนาดหาค่าสถิติต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของกลุ่มตัวอย่างโดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

1.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนเด็กพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม ของ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

2.1 สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งสองฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (วิเชียร เกตุสิงห์.

2534 : 116)

2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.1 วิเคราะห์โดยวิธีคำนวณหาค่าร้อยละ ของข้อมูลในแบบสอบถาม

ตอนที่ 1

2.2.2 วิเคราะห์โดยวิธีคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- 1.1 สถานภาพการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
- 1.2 สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
- 1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
- 1.4 ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

- 2.1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
- 2.2 สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
- 2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรมใน
ด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
- 2.4 ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

สถานภาพของครูการศึกษาพิเศษที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รุ่นที่ 4 และรุ่นที่ 5

ตาราง 1 แสดงจำนวนครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามสถานภาพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	18	25.00
หญิง	54	75.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	2	2.78
30 - 40 ปี	24	33.43
มากกว่า 40 ปี	46	63.89
3. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาพิเศษ	7	09.72
ปริญญาตรีทางการศึกษาพิเศษ	3	04.17
สูงกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาพิเศษ	2	02.78
วุฒิอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ	60	83.34
4. ในปีการศึกษา 2539 สอนระดับชั้น		
ก่อนประถมศึกษา	10	13.89
ประถมศึกษา	61	84.72
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	01.39

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ		
น้อยกว่า 3 ปี	58	80.56
4 - 10 ปี	11	15.28
มากกว่า 10 ปี	3	04.17
6. เข้ารับการอบรมครูการศึกษาพิเศษของ สบช. จัดรุ่นใด		
รุ่น 4 ระหว่างวันที่ 12 กรกฎาคม-7 สิงหาคม 2537	29	40.28
รุ่น 5 ระหว่างวันที่ 14 สิงหาคม- 8 กันยายน 2538	43	59.72
7. ท่านได้รับมอบหมายให้สอนเด็กพิเศษเรียนร่วมหรือไม่		
ได้รับมอบหมาย	60	83.33
ไม่ได้รับมอบหมาย	12	16.67
เพราะ 1. ไม่มีเด็กพิเศษ	7	05.04
2. ครูไม่พอและขาดอุปกรณ์	4	02.88
3. ไม่ได้จัดเรียนร่วม	1	00.72

จากตาราง 1 พบว่า ครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่ เป็น เพศหญิง ร้อยละ 75 มีอายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 63.89 มีจุดอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 83.34 ในปีการศึกษา 2539 สอนระดับประถมศึกษา ร้อยละ 84.72 ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ น้อยกว่า 3 ปี ร้อยละ 80.56 เข้ารับการอบรมครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดอบรมในรุ่นที่ 4 ระหว่างวันที่ 12 กรกฎาคม - 7 สิงหาคม 2537 ร้อยละ 40.28 และรุ่นที่ 5 ระหว่างวันที่ 14 สิงหาคม - 8 กันยายน 2538 ร้อยละ 59.72 และได้รับมอบหมายให้สอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 83.33

สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครู
การศึกษาพิเศษ ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 2 - 6

ตาราง 2 แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยที่เอื้อต่อการ
ปฏิบัติงาน 4 ด้าน

ปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่	34	46.87	38	53.13
2. ปัจจัยด้านบุคลากร	42	57.99	30	42.01
3. ปัจจัยด้านการเงิน	30	41.67	42	58.33
4. ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์	35	61.81	27	38.19

จากตาราง 2 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ การดำเนินงานตาม
ปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน 4 ด้าน เมื่อพิจารณาปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติมากที่สุด คือ ปัจจัย
ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ร้อยละ 61.81 รองลงมาได้แก่ปัจจัยด้านบุคลากร ร้อยละ 57.99 และ
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ ร้อยละ 46.87 ปัจจัยด้านการเงิน จำนวนน้อยที่สุด
ร้อยละ 41.67

ตาราง 3 แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัย
ด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีการจัดบริเวณและสนามเด็กเล่นในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ	35	48.61	37	51.13
2. มีการรับอาคารเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ	28	38.89	44	51.39
3. มีการปรับสภาพห้องน้ำและห้องสุขาให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ	24	33.33	48	66.67
4. มีการจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ	48	66.67	24	33.33

จากตาราง 3 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีการจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ มากที่สุด ร้อยละ 66.67 รองลงมา มีการจัดบริเวณ และสนามเด็กเล่นในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 48.61 มีการรับอาคารเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ ร้อยละ 38.89 และมีการปรับสภาพห้องน้ำและห้องสุขา ให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 33.33

ตาราง 4 แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยด้านบุคลากร

ปัจจัยด้านบุคลากร	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดการเรียนร่วม และสร้างเจตคติที่ดีแก่บุคลากรในโรงเรียน และผู้ปกครอง เด็กปกติ	46	63.89	26	36.11
2. มีการชี้แจงให้ครูเข้าใจหลักการสอนเด็กพิเศษ	41	56.94	31	43.06
3. มีการสรรหาคณากรที่เหมาะสมและเตรียมความพร้อมให้แก่ครูสอนเด็กพิเศษ	35	48.61	37	51.39
4. มีการให้ขวัญกำลังใจแก่ครูสอนเด็กพิเศษ	45	62.50	27	37.50

จากตาราง 4 พบว่า มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดการเรียนร่วม และสร้างเจตคติที่ดีแก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ปกครองเด็กปกติ มากที่สุดร้อยละ 63.89 รองลงมามีการให้ขวัญกำลังใจแก่ครูสอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 62.50 และมีการชี้แจงให้ครูเข้าใจหลักการสอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 56.94 และมีการสรรหาคณากรที่เหมาะสมและเตรียมความพร้อมให้แก่ครูสอนเด็กพิเศษ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 48.61

ตาราง 5 แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยด้านการเงิน

ปัจจัยด้านการเงิน	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณการจัดการศึกษาพิเศษอย่างเพียงพอ	31	43.06	41	56.94
2. ผู้ปกครองเด็กพิเศษยินดีให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ห้องเรียนที่สอนเด็กพิเศษ	26	36.11	46	63.89
3. ชุมชนยินดีให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ห้องเรียนที่สอนเด็กพิเศษ	14	19.44	58	80.56
4. ครูสอนเด็กพิเศษได้เสียสละเงินส่วนตัวเพื่อให้การจัดการสอนเด็กพิเศษดำเนินไปด้วยดี	49	68.06	23	31.91

จากตาราง 5 พบว่า ครูสอนเด็กพิเศษได้เสียสละเงินส่วนตัว เพื่อให้การจัดการสอนเด็กพิเศษดำเนินไปด้วยดี มากที่สุด ร้อยละ 68.06 รองลงมาผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณการจัดการศึกษาพิเศษอย่างเพียงพอ ร้อยละ 43.06 และผู้ปกครองเด็กพิเศษยินดีให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ห้องเรียนที่สอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 36.11 ชุมชนยินดีให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ห้องเรียนที่สอนเด็กพิเศษ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 19.44

ตาราง 6 แสดงจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำแนกตามปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีการจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเอกสาร ให้แก่ครูสอนเด็กพิเศษอย่างเพียงพอ	41	56.94	31	43.06
2. ครูสอนเด็กพิเศษได้นำสื่อ วัสดุอุปกรณ์การสอน ที่มีอยู่มาใช้สอนเด็กพิเศษอย่างสม่ำเสมอ	56	77.78	16	22.22
3. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อให้เด็กพิเศษ ใช้ทดลอง/ฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ	31	43.06	41	56.94
4. ครูผู้สอนได้นำวัสดุในท้องถิ่นมาดัดแปลงใช้สอน เด็กพิเศษ	50	69.81	22	30.56

จากตาราง 6 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ได้นำวัสดุ อุปกรณ์ การสอนที่มีอยู่มาใช้สอนเด็กพิเศษอย่างสม่ำเสมอ มากที่สุด ร้อยละ 77.78 รองลงมาได้แก่ครู ผู้สอนนำวัสดุในท้องถิ่นมาดัดแปลงใช้สอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 69.81 มีการจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารให้แก่ครูสอนเด็กพิเศษอย่างเพียงพอ ร้อยละ 56.94 มีการได้จัดหา วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อให้เด็กพิเศษ ใช้ทดลอง/ฝึกปฏิบัติ มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 43.06

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติงานตามปัจจัยแต่ละด้าน ปรากฏว่า ครูผู้ผ่านการฝึกอบรมครู
การศึกษาพิเศษ ส่วนใหญ่(มากกว่าร้อยละ 50) ปฏิบัติงานดังนี้

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ ได้แก่การจัดห้องเรียนให้เหมาะสม
กับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ มีการปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 66.67
2. ปัจจัยด้านบุคลากรได้แก่การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการประชุมชี้แจง
นโยบายการจัดการเรียนร่วม และสร้างเจตคติที่ดี แก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ปกครองเด็กปกติ
มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 63.89 รองลงมาได้แก่การให้ขวัญกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน
ร้อยละ 62.50 และได้รับการชี้แจงให้เข้าใจหลักการสอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 56.94
3. ปัจจัยด้านการเงินได้แก่การเสียสละเงินส่วนตัวเพื่อให้การจัดการเรียนการสอน
เด็กพิเศษ ดำเนินไปด้วยดี ปฏิบัติจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 68.06
4. ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ได้แก่การนำสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนที่มีอยู่มาใช้สอน
เด็กพิเศษอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติมากที่สุดจำนวน ร้อยละ 77.78 รองลงมาได้แก่ การนำวัสดุ
ในท้องถิ่นมาดัดแปลงใช้สอนเด็กพิเศษ ร้อยละ 69.44 และการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร
โรงเรียนในการจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเอกสารให้ จำนวนร้อยละ 56.94

ข้อเสนอแนะและหรือความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดให้มีการชี้แจงนโยบาย
การจัดการศึกษาพิเศษ แก่ผู้บริหารระดับจังหวัดและระดับอำเภอ เพื่อถือปฏิบัติและให้การสนับสนุน
ในการจัดการศึกษาพิเศษในระดับโรงเรียน
2. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ควรบรรจุครูให้โรงเรียนที่มีเด็กพิเศษเรียน
ร่วมเป็นพิเศษ เพื่อให้ครูผู้สอนเด็กพิเศษมีเวลาฝึกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. ควรจัดให้มีศูนย์การเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามภูมิภาคอย่างทั่วถึง
4. ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาและศึกษาคูงาน สำหรับครูผู้สอนเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์
5. ควรจัดอบรมครูที่สอนเด็กพิเศษอย่างสม่ำเสมอและควรแยกการอบรมเฉพาะทาง
เช่น ด้านการเรียนรู้อ ด้านสติปัญญา

6. การอบรมครูสอนเด็กพิเศษในโรงเรียนขนาดใหญ่ ควรจัดอบรมครูหลาย ๆ คน เพราะเด็กพิเศษกระจายเรียนในชั้นเรียนต่าง ๆ
7. ควรจัดอบรมผู้บริหารโรงเรียนให้เข้าใจนโยบายการจัดการเรียนร่วมเพื่อชี้แจงให้กับบุคลากรในโรงเรียนให้มีความเข้าใจตรงกัน ระหว่างผู้บริหารและผู้บริหาร
8. การจัดซื้อสื่อสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรให้โรงเรียนเป็นผู้ซื้อ เพื่อให้ได้สื่อตรงตามความต้องการของครูผู้สอนเด็กพิเศษ
9. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดสรรสื่อสำเร็จรูปสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ ให้เพียงพอ และควรจัดทำเอกสารรายการสื่อเฉพาะทางเพื่อให้โรงเรียนเลือกเป็นแนวปฏิบัติในการจัดซื้อได้สะดวก
10. ควรมีการส่งเอกสารการศึกษาพิเศษให้แก่ครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการพิจารณา
ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการพิจารณาครูการศึกษาพิเศษ

ตาราง 7 ความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนำความรู้และเทคนิควิธีการ จากการพิจารณาไปใช้
ในการจัดการเรียนการสอน

ความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้รับตามหลักสูตร การพิจารณา	\bar{X}	SD	ระดับการนำไปใช้
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ	3.50	0.98	มาก
2. พัฒนาการของเด็กปกติและเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	3.54	0.87	มาก
3. การคัดแยกวินิจฉัยเด็ก	3.28	0.97	ปานกลาง
4. สุขภาพจิตเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.28	0.97	ปานกลาง
5. หลักการจัดการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.19	0.94	ปานกลาง
6. สภาพการเป็นปัญหาอ่อน	3.00	1.14	ปานกลาง
7. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปัญหาอ่อน	3.03	1.17	ปานกลาง
8. สรีรวิทยาของหูและการสูญเสียการได้ยิน	2.42	1.22	น้อย
9. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน	2.44	1.20	น้อย
10. สรีรวิทยาของตา	2.07	1.04	น้อย
11. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสายตา	2.01	1.00	น้อย
12. สรีรวิทยาของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	2.38	1.09	น้อย
13. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางร่างกาย	2.42	1.15	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้รับตามหลักสูตร การฝึกอบรม	\bar{X}	SD	ระดับการนำไปใช้
14. สภาพเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้	3.63	0.98	มาก
15. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหา ด้านการเรียนรู้	3.60	1.03	มาก
16. การปรับหลักสูตรและการสอนเด็กพิเศษ	3.17	1.11	ปานกลาง
17. การวัดและประเมินผลการเรียน	3.07	1.07	ปานกลาง
18. การทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	2.79	1.19	ปานกลาง
19. การจัดหาและใช้อุปกรณ์พิเศษประกอบ การเรียนการสอน	2.85	1.10	ปานกลาง
20. การจัดทำรายชื่และการเก็บรักษาสื่อการสอน	3.13	1.10	ปานกลาง
รวม	3.18	1.08	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ นำความรู้และเทคนิควิธีการไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมระดับปานกลาง แต่รายเรื่องนำไปใช้ระดับมากที่สุด เรื่องสภาพเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ ตามลำดับ

ส่วนความรู้และเทคนิควิธีการ นำไปใช้น้อย ได้แก่ สรีรวิทยาของหู และการสูญเสียการได้ยิน หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สรีรวิทยาของตา หลักการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา หลักการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

ข้อเสนอนี้และหรือความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความรู้และเทคนิควิธีการ

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดทำเอกสารเสนอนี้ เทคนิควิธีการสอนเด็กพิเศษ ส่งให้โรงเรียนที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
2. ในการจัดอบรมปฏิบัติการครูการศึกษาพิเศษ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนเด็กพิเศษเฉพาะทางให้มาก

ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ในด้านการ
ใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล
การเรียน

ตาราง 8 ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการใช้
หลักสูตร

ด้านการใช้หลักสูตร	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา	\bar{X}	SD	ระดับความ ต้องการ
1. การจัดเตรียม เอกสารหลักสูตรและสื่อ การเรียนการสอน	3.42	1.43	ปานกลาง	4.08	1.18	มาก
2. การจัดระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเด็ก พิเศษเพื่อประโยชน์ในการปรับหลักสูตร	3.21	1.28	ปานกลาง	3.86	1.12	มาก
3. การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมใน หลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษ	3.36	1.35	ปานกลาง	3.96	1.08	มาก
4. การจัดทำกำหนดการสอนและแผน การสอนสำหรับเด็กพิเศษ	3.50	1.31	มาก	3.93	1.08	มาก
5. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับเด็กพิเศษ	3.25	1.39	ปานกลาง	3.76	1.31	มาก
รวม	3.35	1.41	ปานกลาง	3.92	1.16	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหาด้านการใช้
หลักสูตรโดยรวม ระดับปานกลาง แต่มีปัญหาระดับมาก ในเรื่องการจัดทำกำหนดการสอนและแผน
การสอนสำหรับเด็กพิเศษ และมีความต้องการ ระดับมากทั้งโดยรวมและรายเรื่อง

ข้อเสนอแนะหรือความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการใช้หลักสูตร

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดทำหลักสูตรเฉพาะทาง เพื่อโรงเรียนจะได้นำมาปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่ใช่ทำแบบรวม ๆ หรือทำเพื่อเป็นตัวอย่างเท่านั้น
2. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรพัฒนาหลักสูตรโดยปรับเนื้อหา กิจกรรม การวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะทาง แยกจากหลักสูตรของเด็กปกติ

ตาราง 9 ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา	\bar{X}	SD	ระดับความต้องการ
1. การเตรียมความพร้อมให้เด็กพิเศษก่อนจัดการเรียนการสอน	3.15	1.36	ปานกลาง	3.65	1.20	มาก
2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร	3.33	1.33	ปานกลาง	3.71	1.25	มาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ การใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็กพิเศษ	3.10	1.39	ปานกลาง	3.71	1.16	มาก
4. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แก่เด็กพิเศษ	2.88	1.29	ปานกลาง	3.46	1.19	ปานกลาง
5. การจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กพิเศษ	3.25	1.31	ปานกลาง	3.74	1.24	มาก
รวม	3.14	1.34	ปานกลาง	3.65	1.21	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนทั้งโดยรวมและรายเรื่อง ระดับปานกลางและมีความต้องการโดยรวมระดับมาก แต่มีความต้องการ ระดับปานกลาง ในเรื่องการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แก่เด็กพิเศษ

ข้อเสนอแนะและหรือความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามด้านจัดการเรียนการสอน

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดส่ง แผนการสอน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่โรงเรียนใช้แล้วประสบความสำเร็จไปให้โรงเรียนที่เปิดสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

2. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ส่งให้โรงเรียนเพื่อใช้กับเด็กพิเศษเฉพาะทาง

ตาราง 10 ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน

ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา	\bar{X}	SD	ระดับความต้องการ
1. การเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน	3.06	1.31	ปานกลาง	3.47	1.21	ปานกลาง
2. การให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล	3.36	1.37	ปานกลาง	3.75	1.17	มาก
3. การอบรมเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ เพื่อ ประโยชน์ต่อการจัดการสอนเด็กพิเศษ	3.54	1.38	มาก	3.93	1.29	มาก
4. การจัดเอกสาร หลักสูตร คู่มือครู หนังสือประกอบให้ครูสอนเด็กพิเศษ	3.76	1.36	มาก	3.89	1.31	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา	\bar{X}	SD	ระดับความต้องการ
5. การส่งเสริมให้ครูสอนเด็กพิเศษได้ แสวงหาความรู้และพัฒนาความก้าวหน้า ในวิชาชีพ	3.47	1.38	ปานกลาง	3.89	1.31	มาก
รวม	3.44	1.38	ปานกลาง	3.82	1.25	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนโดยรวม ระดับปานกลาง และมีความต้องการโดยรวม ระดับมาก แต่มีปัญหาในระดับมาก ในเรื่องการจัดเอกสารหลักสูตร คู่มือครู หนังสือประกอบให้ครูสอนเด็กพิเศษ การเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสอนเด็กพิเศษ ตามลำดับ และมีความต้องการระดับมากในเรื่องต่อไปก็คือ การให้ค่าปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล การอบรมเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสอนเด็กพิเศษ การจัดเอกสารหลักสูตร คู่มือครู หนังสือประกอบให้ครูสอนเด็กพิเศษ การส่งเสริมให้ครูสอนเด็กพิเศษได้แสวงหาความรู้ และพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะหรือความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการนิเทศการสอน

1. ต้องการคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. ต้องการเอกสารแนะนำการจัดการเรียนการสอนการศึกษาพิเศษอย่างสม่ำเสมอ
3. ควรให้บุคลากรที่มีความรู้ หรือประสบการณ์ในการจัดการศึกษาพิเศษ มานิเทศการสอน เพื่อให้ความกระจ่างสำหรับครูที่มีปัญหา
4. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด/อำเภอ ควรจัดให้มีกรณีศึกษาห้องเรียนที่จัดการเรียนร่วมอย่างสม่ำเสมอทุกภาคเรียน

ตาราง 11 ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียน

ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา	\bar{X}	SD	ระดับความต้องการ
1. การประเมินผลก่อนเรียนและระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของเด็กพิเศษ	3.08	1.17	ปานกลาง	3.72	1.05	มาก
2. การปรับแก้วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษ	3.38	1.28	ปานกลาง	3.88	1.03	มาก
3. การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.24	1.20	ปานกลาง	3.74	0.99	มาก
4. การวัดผลและประเมินผลที่ตรงกับสภาพของเด็กพิเศษ	3.31	1.21	ปานกลาง	3.89	0.98	มาก
5. การนำผลของการวัดผลและประเมินผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนเด็กพิเศษ	3.24	1.19	ปานกลาง	3.75	1.04	มาก
รวม	3.25	1.20	ปานกลาง	3.79	1.03	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษมีปัญหา ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียน ทั้งโดยรวมและรายเรื่อง ระดับปานกลาง และมีความต้องการโดยรวม และรายเรื่องระดับมาก

ข้อเสนอแนะหรือความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการวัดผลและประเมินผล

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรจัดอบรมครูการศึกษาพิเศษในเรื่องการวัดและประเมินโดยเฉพาะ

2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจัดทำแยกจากเด็กปกติ เพราะเด็กทั้งสองกลุ่มเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน
3. การวัดและประเมินเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจัดทำสำหรับเด็กพิเศษแต่ละประเภท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตาราง 12 แสดงจำนวนของผู้ให้การสัมภาษณ์ จำแนกตามสถานภาพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน
1. เพศ	
ชาย	2
หญิง	3
2. อายุ	
น้อยกว่า 30 ปี	-
30 - 40 ปี	2
41 ปีขึ้นไป	3
3. วุฒิทางการศึกษา	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2
ปริญญาตรี	3
สูงกว่าปริญญาตรี	-
4. ชั้นเรียนที่สอน	
ก่อนประถมศึกษา	1
ชั้นประถมศึกษา	4
5. ประสบการณ์ที่สอน	
10 - 15 ปี	1
16 - 20 ปี	-
21 ปีขึ้นไป	4

จากตาราง 12 แสดงว่า ครูที่ผ่านการอบรมครูตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30 - 40 ปี วัตถุประสงค์ทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2539 สอนระดับชั้นประถมศึกษา มากที่สุด ประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 12 - 28 ปี

สภาพทั่วไปของครูผู้ให้สัมภาษณ์

1. การได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอน เด็กพิเศษ ภายหลังจากเข้ารับการฝึกอบรม พบว่า ไม่มีครูที่ผ่านการอบรมครูตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษคนใด ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เพราะไม่มีการจัดอบรม

2. การได้รับมอบหมายให้สอนเด็กพิเศษ พบว่า ครูที่ผ่านการอบรมครูตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษ ได้รับมอบหมายให้สอนเด็กพิเศษเรียนร่วม จำนวน 4 คน ไม่ได้รับมอบหมายให้สอนจำนวน 1 คน เนื่องจากโรงเรียนไม่มีนโยบายเปิดสอนเรียนร่วม

3. ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ ของครูที่ผ่านการอบรมครู ตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษ มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ จำนวน 4 คน ไม่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ จำนวน 1 คน เนื่องจากโรงเรียนไม่มีนโยบายเปิดสอนเรียนร่วม

ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องที่ครูที่ผ่านการอบรมครูตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษสอน เป็นเด็กบกพร่องทางสติปัญญา 6 คน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2 คน เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา 1 คน

4. ความรู้สึกประสบความสำเร็จในการสอน พบว่า ไม่ค่อยประสบความสำเร็จในการสอนเพราะว่า ไม่ได้ดูแลเด็กพิเศษอย่างใกล้ชิด เนื่องจากต้องดูแล (สอน) เด็กปกติด้วย ทำให้มีเวลาที่จะแก้ไข/พัฒนาพฤติกรรมของเด็กพิเศษได้ไม่เต็มที่ และไม่ได้ประจำชั้นเด็กพิเศษ

5. แนวการสอนเด็กพิเศษที่ทำให้ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครู หลักสูตรการศึกษาพิเศษประสบความสำเร็จ

ด้านหลักการสอน พบว่า การจัดหาเอกสาร อุปกรณ์และการให้ความรู้ใหม่ ๆ สำหรับสอนเด็กพิเศษโดยเฉพาะ

ด้านเทคนิควิธีการ พบว่า การพบเด็กและให้ความใกล้ชิดเป็นกันเองกับเด็ก

สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครู
การศึกษาพิเศษ

ปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ ของครูที่ผ่านการ
ฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ มีความเห็นว่า ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง สื่อและ
การนิเทศ เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารเป็นผู้ให้ความสะดวกในการให้คำปรึกษา
เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือ ผู้ปกครองเอาใจใส่เด็ก สื่อทำให้ผู้เรียนมีความสนใจตั้งใจเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการอบรมในด้าน
ความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ

การนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรม ไปใช้จัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ ของครูที่
ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ ได้แก่ จัดวิทยาสำหรับเด็ก การสอนเด็กพิเศษ การจัด
การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

การนำเทคนิคและวิธีการจากการอบรมไปใช้ พบว่า ครูนำไปใช้ทุกเรื่องโดยเฉพาะ
ความรู้เกี่ยวกับจัดวิทยาสำหรับเด็ก

ความต้องการได้รับความรู้และเทคนิคเพิ่มเติม คือ เอกสารสำหรับ
การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แนวการสอนตามหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษ และการวัดผลและประเมิน
ผลการเรียน เหตุผล ที่ต้องการได้รับความรู้และเทคนิคเพิ่มเติม เพราะว่า ความรู้และเทคนิค
วิธีสอนที่ได้รับจากการอบรม เป็นความรู้และเทคนิคที่นำไปใช้กับเด็กโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งไม่มีสำหรับ
เด็กพิเศษโดยเฉพาะ

ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ ในด้านหลักสูตร
การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียน

ปัญหาในด้านหลักสูตร พบว่า ไม่มีหลักสูตรสำหรับสอนเด็กพิเศษ ไม่มีเอกสารการ
ศึกษาพิเศษให้ครูกู้ศึกษาค้นคว้า ครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษไม่ได้สอนเด็กพิเศษเนื่องจาก
ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายเปิดสอนเรียนร่วม

ความต้องการช่วยเหลือของครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษ ได้แก่ ขอให้
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดทำหลักสูตรการสอนเด็กพิเศษและเครื่องมือ

วัดและประเมินผลเฉพาะเด็กพิเศษให้แก่ครูผู้สอน การจัดหาเอกสาร สื่อสำหรับเด็กพิเศษเผยแพร่ให้ครูการศึกษาพิเศษได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และผู้บริหารโรงเรียน ควรมีนโยบายเปิดรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่มีครูมีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ ได้แก่ ครูมีเวลาสอนเด็กพิเศษ และมีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษน้อย เนื่องจากไม่ได้เป็นครูประจำชั้นเด็กพิเศษ และต้องสอนเด็กปกติห้องอื่น ๆ ทำให้มีเวลาดูแลและแก้ไขเด็กพิเศษน้อย ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ที่เหมาะสมกับสภาพของเด็กพิเศษ

ความต้องการในการจัดการเรียนการสอน ของครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษ ได้แก่ การจัดชั่วโมงสอนให้ครูสอนเด็กพิเศษให้มากขึ้น จัดสรรครูพิเศษเฉพาะทางให้โรงเรียนที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วม

ปัญหาด้านการนิเทศจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรอื่น ๆ พบว่า ไม่มีผู้มีความรู้เฉพาะด้านการศึกษาพิเศษ นิเทศครูในโรงเรียนที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วม

ความต้องการช่วยเหลือของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ได้แก่ ให้ผู้มีความรู้เฉพาะด้านการศึกษาพิเศษ นิเทศครูในโรงเรียนที่มีเด็กเรียนร่วม เพื่อได้รับความรู้และเทคนิควิธีการใหม่ ๆ เพิ่มเติม

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ครูที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษประสบปัญหา ได้แก่ การสอนเด็กพิเศษเป็นรายบุคคล การวัดและประเมินผลการเรียนเด็กพิเศษต้องใช้แบบเดียวกับเด็กปกติ ซึ่งเด็กพิเศษไม่สามารถทำเด็กปกติแต่ต้องใช้แบบเดียวกัน

ความต้องการความช่วยเหลือ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ได้แก่ การให้ความรู้การสอนเด็กพิเศษเป็นรายบุคคล การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนเฉพาะเด็กพิเศษ เกณฑ์การประเมินผลการเรียนเฉพาะเด็กพิเศษ การจัดหาจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนโดยเฉพาะสำหรับเด็กพิเศษ

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา รวมถึงการจัดการศึกษาพิเศษ ได้ดำเนินงานโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติโดยได้จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 ขึ้นและดำเนินการมาตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2529 ถึงปีงบประมาณ 2538 รวม 5 รุ่น มีผู้ผ่านการอบรม จำนวน 210 คน ซึ่งยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรมในด้านความรู้ และเทคนิควิธีการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการ ในการจัดการเรียนการสอน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมการศึกษาพิเศษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 รวม 5 รุ่น จำนวน 210 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ 2 รุ่น คือ รุ่นที่ 4 อบรมระหว่างวันที่ 12 กรกฎาคม - 7 สิงหาคม 2537 และรุ่นที่ 5 อบรมระหว่างวันที่ 14 สิงหาคม - 8 กันยายน 2538 จำนวนรวมทั้งสิ้น 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษดังนี้

1. ด้านการใช้หลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการนิเทศการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอความอนุเคราะห์จาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขอความร่วมมือไปยัง เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อนุญาตให้ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ รุ่นที่ 4 และรุ่นที่ 5 จำนวน 90 คน ตอบแบบสอบถามและให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษ รุ่นที่ 4 และรุ่นที่ 5 โดยการสุ่มแบบเจาะจง ภาคละ 1 คน รวมจำนวน 5 คน เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

จากการส่งแบบสอบถามถึงครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 90 คน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ จำนวนรวม 5 คน ได้ข้อมูลนำไปวิเคราะห์ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป และมีวุฒิอื่น ที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สอนในระดับประถมศึกษา ประสพการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ น้อยกว่า 3 ปี และได้รับมอบหมายให้สอนเด็กพิเศษ
2. สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน 4 ด้าน โดยปฏิบัติตามปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ มากที่สุด ร้อยละ 61.81 / รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ร้อยละ 57.99 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และอาคารสถานที่ ร้อยละ 46.87 และปฏิบัติตามปัจจัยด้านการเงิน น้อยที่สุด ร้อยละ 41.67
 - 2.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูสอนเด็กพิเศษจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 66.67
 - 2.2 ปัจจัยด้านบุคลากร มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดการเรียนร่วม และสร้างเจตคติที่ดี แก่บุคลากรในโรงเรียน และผู้ปกครองเด็กปกติ โดยผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 63.89
 - 2.3 ปัจจัยด้านการเงิน ครูสอนเด็กพิเศษได้เสียสละเงินส่วนตัว เพื่อให้การจัดการสอนเด็กพิเศษดำเนินไปด้วยดี มีการปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 68.06
 - 2.4 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ครูสอนเด็กพิเศษได้นำสื่อ วัสดุ อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่มาใช้สอนเด็กพิเศษอย่างสม่ำเสมอ มีการปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 77.78

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการของครูการศึกษาพิเศษ พบว่า ครูผู้สอนเด็กพิเศษได้นำความรู้และ เทคนิควิธีการในเรื่องต่อไปนี้ คือ สภาพเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ หลักการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และ ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.63, 3.60, 3.54 และ 3.50 ตามลำดับ

4. ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ด้านการใช้ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน และการวัดและประเมิน ผลการเรียน

4.1 ด้านการใช้หลักสูตร มีปัญหาการจัดทำกำหนดการสอนและแผนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.35 / มีความต้องการจัดทำกำหนดการสอน และแผนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92 ตามรายการต่อไปนี้

- การจัดเตรียมเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- การจัดระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการปรับ หลักสูตร
- การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร ให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษ
- การจัดทำกำหนดการสอนและแผนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ
- การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับเด็กพิเศษ

4.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาการจัดการสอน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.14 / และมีความต้องการด้านการจัดการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.65 ตามรายการต่อไปนี้

- การเตรียมความพร้อมให้เด็กพิเศษ ก่อนการจัดการเรียนการสอน
- การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้เทคนิคการสอนที่ที่เหมาะสม กับความสามารถของเด็กพิเศษ
- กาจจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แก่เด็กพิเศษ
- การจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กพิเศษ

4.3 ด้านการนิเทศการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.44 และมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.82 ตามรายการต่อไปนี้

- การเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน
- การให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล
- การอบรมเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสอน เด็กพิเศษ
- การจัดเอกสาร หลักสูตร คู่มือครู หนังสือประกอบ ให้ครูสอนเด็กพิเศษ
- การส่งเสริมให้ครูสอนเด็กพิเศษได้แสวงหาความรู้และพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพ

4.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.25 และมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.79 ตามรายการต่อไปนี้

- การประเมินผลก่อนเรียนและระหว่างเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถของเด็กพิเศษ
- การปรับเกณฑ์วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษ
- การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- การวัดผลและประเมินผลที่ตรงกับสภาพของเด็กพิเศษ
- การนำผลของการวัดผลและประเมินผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนเด็กพิเศษ

เมื่อพิจารณาประเด็นของปัญหาและความต้องการแต่ละด้าน ปรากฏว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหาในระดับปานกลาง และความต้องการระดับมาก ทุกประเด็น ยกเว้นประเด็นการจัดทำกำหนดการสอนและแผนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ ในด้านการใช้หลักสูตร การอบรมเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสอนเด็กพิเศษ และการจัดเอกสาร หลักสูตร คู่มือครู หนังสือประกอบให้ครูสอนเด็กพิเศษ ในด้านการนิเทศการเรียนการสอนซึ่งครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหาและความต้องการในระดับมาก นอกจากนี้ประเด็นการจัดบรรยายภาคในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แก่เด็กพิเศษ ในด้านการจัดการเรียนการสอน และประเด็นการเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน ซึ่งครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษมีปัญหาและความต้องการระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ปฏิบัติตามปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์มากที่สุด การที่เป็นเช่นนั้น เพราะในการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษซึ่งที่มีความแตกต่างจากเด็กปกติ ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อให้เด็กสนใจ เข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้ ประกอบกับหน่วยงานและโรงเรียนได้ให้การสนับสนุนด้านสื่อ วัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษค่อนข้างมาก นอกจากนั้นในการอบรมครูผ่านการฝึกอบรม ได้มีการผลิตสื่อ ทดลองใช้สื่อกับนักเรียนซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่เอื้อให้ครูมีความชำนาญในการใช้สื่อ และมีความมั่นใจในการใช้สื่อ ตลอดจนพยายามแสวงหาสื่อที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พัฒน ภาสบุตร (2531) ที่กำหนดหลักการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิเศษ ไว้ว่า จะต้องจัดสื่อการเรียนการสอนให้พอเพียง เพื่อให้เด็กพิเศษเรียนได้รวดเร็ว และครูจะต้องมีสื่อที่ใช้สอน แบบเรียน คู่มือครู วัสดุฝึกเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สำหรับปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเงิน ทั้งนี้เพราะได้รับการสนับสนุนน้อย เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณของทางราชการมิได้จัดให้เป็นพิเศษนอกเหนือจากเด็กปกติ

ในด้านความคิดเห็น ของครูผู้สอนที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ พบว่าความรู้และเทคนิควิธีการที่นำไปใช้ในระดั้มากคือ สภาพเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ หลักการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้จะเนื่องมาจากครูที่ผ่านการอบรมได้พบกับเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้จำนวนมากว่าเด็กประเภทอื่นดังนั้น จึงจำเป็นต้องนำความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้เรียนรู้จากการอบรม ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานจริง กอปรทั้ง ในระหว่างการอบรม ได้มีการฝึกปฏิบัติจริงในเรื่องดังกล่าวค่อนข้างมาก ครูจึงมีความเข้าใจชัดเจนในแนวปฏิบัติ จึงสามารถนำมาใช้ปฏิบัติในการสอนมาก ส่วนความรู้และเทคนิควิธีการที่นำไปใช้ ในระดั้น้อยได้แก่ สรีรวิทยาของหูและการสูญเสียการได้ยิน หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สรีรของตา หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กบกพร่องทางสายตา และหลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กบกพร่องทางร่างกาย

ซึ่งอาจเนื่องมาจาก นักเรียนที่มีความบกพร่องทางหู ทางสายตา และทางร่างกายมีจำนวนน้อย
ครูที่ผ่านการอบรมส่วนใหญ่ จึงมิได้นำความรู้และเทคนิควิธีการดังกล่าวไปใช้ปฏิบัติการสอนจริง

สำหรับปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการอบรมครูการศึกษาพิเศษ การศึกษาคณะนี้
 พบว่า มีปัญหาด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล
 การเรียนและด้านการนิเทศการเรียนการสอนในระดับปานกลาง และมีความต้องการในระดับมาก
 ทุกด้าน ซึ่งความต้องการทุกด้านดังกล่าว ล้วนเกี่ยวข้องกับงานวิชาการ จึงแสดงให้เห็นว่าครูที่
 ผ่านการอบรมมีความตั้งใจที่จะส่งเสริมเด็กพิเศษ เห็นคุณค่าของเด็กพิเศษ และต้องการให้เด็ก
 พิเศษได้มีการเรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเมื่อศึกษารายละเอียดใน
 แต่ละด้าน พบประเด็นที่น่าสนใจ คือ ในด้านหลักสูตร ครูที่ผ่านการอบรมมีปัญหาและความต้องการ
 ระดับมาก ในเรื่องการจัดทำกำหนดการสอนและแผนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ ทั้งนี้ น่าจะเนื่อง
 มาจากการเห็นความสำคัญของการใช้หลักสูตร และเห็นว่าหลักสูตรเป็นหัวใจของการพัฒนาผู้เรียน
 จึงต้องการจัดทำแผนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร และสภาพของผู้เรียน และอาจเป็นไปได้ว่า
 มีความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว ไม่ชัดเจนและไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำกำหนดการสอนและ
 แผนการสอนสำหรับเด็กพิเศษที่ตนรับผิดชอบก็เป็นได้

ในด้านการจัดการเรียนการสอน เรื่องการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมการ
 เรียนรู้แก่เด็กพิเศษ ครูที่ผ่านการฝึกอบรมมีปัญหาและความต้องการ ระดับปานกลาง เป็นเพราะ
 ครูได้ดำเนินการเรื่องนี้เป็นประจำอยู่แล้ว เช่นเดียวกับด้านการนิเทศการเรียนการสอน เรื่อง
 การเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน พบว่า ครูที่ผ่านการอบรมมีปัญหา และความต้องการระดับ
 ปานกลาง อาจเป็นเพราะได้รับการนิเทศโดยวิธีนี้บ่อยครั้งจากผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์
 นอกจากนี้ ประเด็นที่พบแตกต่างไปคือครูที่ผ่านการอบรม มีปัญหาและความต้องการ ระดับมาก
 ในเรื่องการอบรมเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และการจัด
 เอกสาร หลักสูตร คู่มือครู หนังสือประกอบ ให้ครูสอนเด็กพิเศษ แสดงให้เห็นว่า ครูที่ผ่าน
 การอบรมเห็นความสำคัญของการนิเทศตามวิธีการ ดังกล่าว ด้วยการได้รับประโยชน์ได้เพิ่มพูน
 ความรู้มากขึ้นอีกทั้งได้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียน
 การสอนเด็กพิเศษ ในความรับผิดชอบของตนได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของครูที่ผ่าน
 การฝึกอบรม ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจากผู้ทรงคุณวุฒิ และต้องการ
 เอกสารแนะนำการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดฝึกอบรมครูผู้สอนเด็กพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ควรนำผลการวิจัยตลอดจนข้อเสนอแนะของครูที่ผ่านการฝึกอบรมไปพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. หน่วยงานต้นสังกัด ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนเด็กพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติได้รับการพัฒนาตนเอง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงทั้งนี้ควรกระทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
3. หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการอบรมการศึกษาพิเศษอย่างสม่ำเสมอ และนำผลมาวางแผนดำเนินการปรับปรุง พัฒนางานการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เรียนร่วม
4. หน่วยงานต้นสังกัดควรรีให้มีการสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่อ วัสดุและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามความต้องการของครูผู้สอนการศึกษาพิเศษ
5. หน่วยงานต้นสังกัด ควรให้ขวัญกำลังใจแก่ครูผู้สอนเด็กพิเศษ มากกว่าครูที่สอนเฉพาะเด็กปกติ
6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดการเรียนการสอนแบบ เรียนร่วม ควรประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา สาธารณสุข ประชาสงเคราะห์ทราบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของเด็กปกติ กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียน เรียนร่วม
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ของครูผู้สอนที่มีอายุ ประสบการณ์ในการสอน และช่วง เวลาการผ่านการอบรม ตลอดจนมีเจตคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. รายงานการวิจัย : การทดลองการเรียนร่วม
สำหรับเด็กพิการในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ ๔ : สำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร, 2529. อัดสำเนา.
- ณิษฐา เทวินทรภักดี. "หน่วยงานและกฎหมายเกี่ยวกับบุคคลพิการ," ใน เอกสารการสอน
ชุดการดูแลบุคคลพิการ หน่วยที่ 8 - 15. นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช,
2531.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535.
กรุงเทพฯ : พันนัพพิลิตขิง, 2535.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา
และประถมศึกษา ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย,
2529
- _____ . การศึกษาแนวโน้มแห่งความเป็นไปได้ของการจัดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียน
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ ๔ : สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2529.
- _____ . แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539). กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2533.
- _____ . รายงานการประชุมสัมมนา เรื่องการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ :
โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ
กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537.
- _____ . รายงานการประชุมสัมมนาศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเตรียม
การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ ในปีการศึกษา 2533. กรุงเทพฯ ๔ :
กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2533. อัดสำเนา.
- ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์. "พระบรมราชาวิชาทพพระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน," มิตรครู. 19 :
3 ; สิงหาคม 2520.

- ชุม ศรีสุข. กิจกรรมการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์จังหวัด. ปรินทิพพานิช ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- เชิดศักดิ์ โมวาสินธุ์. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, 2522.
ทบวงมหาวิทยาลัย. การศึกษาสภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย
ที่อยู่ในสถานการศึกษาต่าง ๆ ระหว่างปี 2526. นนทบุรี : ศูนย์พัฒนาการศึกษา
แห่งชาติ ของประเทศไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- _____ . คู่มือการจัดการเรียนร่วม. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2529.
- ทัศนีย์ มุสิกไชย. "การประเมินผลการศึกษา," ใน การพัฒนากาบริหารศาสตร์ฉบับพิเศษ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2510.
- นิตยา นิลคุหา. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินทิพพานิช ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- เบญจา ชลธารันนท์. "ปรัชญาเบื้องต้นของการศึกษาพิเศษ," ครุปริทัศน์. (6) : มกราคม
2524.
- ประชุม ลำดับวงศ์. "หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย,"
เอกสารประกอบการประชุมฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ โครงการพัฒนารูปแบบการ
จัดการการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา
ระหว่าง 7 พฤษภาคม - 1 มิถุนายน 2533 ห้องประชุมโรงแรมเวล จังหวัดนครปฐม.
กรุงเทพฯ : กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531.
อัดสำเนา.
- ปรีดา จันทรุเบกษา. การบริหารโครงการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ม.ป.ป.
อัดสำเนา.
- ผดุง อารยะวิญญู. การประเมินการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์ภาษาองค์การซีมีโอ, 2530.
- _____ . การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา,
2533.

- ผดุง อารยะวิญญู. "รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ," ใน คู่มือการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ สำหรับศึกษานิเทศก์. หน้า 16 - 17. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- พัฒนา ภาสบุตร. "การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาบุคคลพิการ : หน่วยที่ 6 - 15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- พัฒนาผู้บริหารการศึกษา,สถาบัน. การพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ระยะที่ 6 (2530 - 2534). นครปฐม : สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2532. อัดสำเนา.
- _____. นโยบายการพัฒนาผู้บริหารการศึกษาในช่วงแผนพัฒนา ระยะที่ 7 (2535 - 2539). นครปฐม : สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2534. อัดสำเนา.
- ราตรี ปิตวารานนท์. การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาด้านการเขียนของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2526.
- วิจิตร อวากุล. การฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- วิเชียร เกตุสิงห์. คู่มือการวิจัย การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : 2534. อัดสำเนา.
- ศรียา นิยมธรรม. "การเรียนรู้ร่วม," ใน รายงานการประชุมสัมมนาเรื่องการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ. กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537
- _____. การเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด, 2534.
- _____. "การศึกษาพิเศษ". ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์. ฉบับเฉลิมพระเกียรติฯ. กรุงเทพฯ : บริษัทวิสิทธิ์พัฒนา, 2535.

- ศรียา นิยมธรรม. "ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ," ใน เอกสารประกอบการประชุม
อบรมครูการศึกษาพิเศษ โครงการพัฒนารูปแบบการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วม
กับเด็กปกติ ปีการศึกษา 2535. กรุงเทพฯ ฯ : กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ 2535
- ศรียา นิยมธรรม และคนอื่น ๆ. ประเมินผลโครงการการศึกษาพิเศษตามโครงการพัฒนาศึกษา
อาเขียนระยะครึ่งโครงการ. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์พัฒนาอาเขียนแห่งประเทศไทย,
2526.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. คู่มือการใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ ฯ :
โรงพิมพ์เจริญการพิมพ์, 2520.
- สามัญศึกษา, กรม. ข้อมูลโรงเรียน ปีการศึกษา 2536. กรุงเทพฯ ฯ : กองการศึกษาพิเศษ
กรมสามัญศึกษา, ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- สามัญศึกษา, กรม. รายงานการวิจัยสภาพการจัดการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์
ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ ฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2524.
_____ . สัมฤทธิ์ผลของการจัดการศึกษาภาคบังคับ. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2520.
- สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาการแนะแนว. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ ฯ : อักษรบัณฑิต, 2527.
- สุคนธ์ ฤกษ์เพชรแก้ว. การทดสอบระดับสติปัญญาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
อายุ 7 - 9 ปี. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน. คู่มือการประเมินโครงการอีกอบรม. กรุงเทพฯ ฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- Hatch, Raymond N. and Steffler, Buford. Administration of Guidance
Services. 2 nd ed. New Jersey : Prentice - Hall, Inc.,
Englewood Chiffs, 1965.
- Hirsch, Vicki E. "A Study of Instructional Approach to Spelling :
Student Achievement and Teacher Attitude," Dissertation
Abstracts International. 41 : 2912-A ; January, 1981.

- Nadler, Leonard. "The Critical Events Model," Designing Training Program. Massachusetts : Addison Wesley Publishing Company, 1982.
- Shertzer, Bruce, and Shelley C. Stone. Fundamental of Guidance. 3 rd ed. Boston : Houghton Mifflin Company, 1971.
- Wexly, Kenneth N. Developing and Training Human Resources in Organization. London : Scott, Foresman, 1981.

ကဏ္ဍ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

- คำชี้แจง** 1. แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามที่ตาม 3 เรื่อง คือ
- เรื่องที่ 1 สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
 - เรื่องที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับจากการฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ
 - เรื่องที่ 3 ปัญหาความต้องการในการจัดการเรียนการสอน
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ 2 รุ่น คือ
- รุ่น 4 อบรมเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม - 7 สิงหาคม 2537 และ
 - รุ่น 5 อบรมเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม - 8 กันยายน 2538
3. แบบสอบถามนี้ มีทั้งหมด 4 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการฝึกอบรมการศึกษาพิเศษ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
 - ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผลการเรียน และการนิเทศการเรียนการสอน

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อ
 การปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด จึงขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามนี้
 ให้ครบถ้วน และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้ผู้วิจัยจักได้นำข้อมูลอันมีประโยชน์
 ของท่าน ไปเสนอแนะเป็นภาพรวมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งผลดีต่อท่านและครู
 การศึกษาพิเศษโดยรวม

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

(นางสาวอินทิรา วงศ์เบ็ญสัจจ์)

นิสิตปริญญาโทสาขาการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่ ๕ ต่อการปฏิบัติงาน

สภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ ตามปัจจัยที่ ๕ ต่อการปฏิบัติงานอยู่ในระดับใด

ในการตอบแบบสอบถามขอให้ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีการปฏิบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติแล้วกาเครื่องหมาย / ในช่องระดับการปฏิบัติทางขวามือข้อละ 1 เครื่องหมายให้ครบทุกข้อ ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณามีดังนี้

ปฏิบัติ หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อคำถามอย่างน้อย 1 ครั้ง

ไม่ปฏิบัติ หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติตามข้อคำถามเลย

การดำเนินงานตามปัจจัยที่ ๕ ต่อการปฏิบัติงาน	ระดับการปฏิบัติ	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<p>ก. <u>ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่</u></p> <p>1. มีการจัดบริเวณและสนามเด็กเล่นในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ.....</p> <p>2. มีการรับอาคารเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ.....</p> <p>3. มีการจัดห้องเรียนให้เหมาะสม.....กับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ.....</p> <p>4. มีการรับสภาพห้องน้ำและห้องสุขาให้.....เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษ.....</p>		

การดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	ระดับการปฏิบัติ	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<p>ข. <u>ปัจจัยด้านบุคลากร</u></p> <p>1. มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดการเรียนร่วม และสร้างเจตคติที่ดีแก่บุคลากรในโรงเรียน และผู้ปกครองเด็กปกติ.....</p> <p>2. มีการชี้แจงให้ครูเข้าใจหลักการสอนเด็กพิเศษ.....</p> <p>3. มีการสรรหาบุคลากรที่เหมาะสมและเตรียมความพร้อมให้แก่ครูสอนเด็กพิเศษ.....</p> <p>4. มีการให้ขวัญกำลังใจแก่ครูสอนเด็กพิเศษ.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>ค. <u>ปัจจัยด้านการเงิน</u></p> <p>1. ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณการจัดการศึกษาพิเศษอย่างเพียงพอ.....</p> <p>2. ผู้ปกครองเด็กพิเศษยินดีให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ห้องเรียนที่สอนเด็กพิเศษ.....</p> <p>3. ชุมชนยินดีให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ห้องเรียนที่สอนเด็กพิเศษ.....</p> <p>4. ครูผู้สอนเด็กพิเศษได้เสียสละเงินส่วนตัวเพื่อให้การจัดการสอนเด็กพิเศษดำเนินไปด้วยดี.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม

ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการของครูการศึกษาพิเศษ

ท่านนำความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้รับตามหลักสูตรการฝึกอบรมต่อไปนี้ไปใช้จัดการเรียนการสอนในระดับใด

ในการตอบแบบสอบถามขอให้ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่า ระดับการนำความรู้และเทคนิควิธีการไปใช้มากน้อยเพียงใด แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ ข้อละ 1 เครื่องหมายให้ครบทุกข้อ ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณา มีดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับการนำไปใช้มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับการนำไปใช้มาก
- 3 หมายถึง มีระดับการนำไปใช้ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับการนำไปใช้น้อย
- 1 หมายถึง มีระดับการนำไปใช้น้อยที่สุด

ความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้รับตามหลักสูตรการฝึกอบรม	ระดับการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ..
2. พัฒนาการของเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....
3. การคัดแยกวินัจฉัยเด็ก.....
4. สุขภาพจิตเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....
5. หลักการจัดการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....
6. สภาพการเป็นปัญหาอ่อน.....
7. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปัญหาอ่อน.....
8. สรีรวิทยาของหูและการสูญเสียการได้ยิน.....

ความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้รับตามหลักสูตร การฝึกอบรม	ระดับการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....
10. สรีรวิทยาของตา
11. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา.....
12. สรีรวิทยาของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย.....
13. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย.....
14. สภาพเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้.....
15. หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้.....
16. การปรับหลักสูตรและการสอนเด็กพิเศษ.....
17. การวัดและประเมินผลการเรียน.....
18. การทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP).....
19. การจัดหาและใช้อุปกรณ์พิเศษประกอบการเรียนการสอน.....
20. การจัดทำการใช้และการเก็บรักษาสื่อการสอน.....

โปรดให้ข้อเสนอแนะหรือความต้องการในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ เพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษด้านการใช้หลักสูตร
การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนและการนิเทศการเรียนการสอน

ท่านมีปัญหาและหรือความต้องการแต่ละข้อต่อไปนี้ในระดับใด

ในการตอบแบบสอบถามขอให้ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีปัญหาและความต้องการ
มากน้อยเพียงใด แล้วกาเครื่องหมาย / ในช่องระดับปัญหาทางซ้ายมือและกาเครื่องหมาย / ใน
ช่องระดับความต้องการทางขวามือ ระดับละ 1 เครื่องหมายแต่ละข้อ ให้ครบทุกข้อซึ่งเกณฑ์ในการ
พิจารณาปัญหาและความต้องการ มีดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาและหรือความต้องการมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาและหรือความต้องการมาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาและหรือความต้องการปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาและหรือความต้องการน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาและหรือความต้องการน้อยที่สุด

ระดับปัญหา					ปัญหาและความต้องการของครู ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ	ระดับความต้องการ				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ก. ด้านการใช้หลักสูตร					
					1. การจัดเตรียม เอกสารหลักสูตรและสื่อ					
					...การเรียนการสอน.....					
					2. การจัดระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเด็ก					
					...พิเศษเพื่อประโยชน์ในการปรับหลักสูตร					
					3. การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมใน					
					...หลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษ....					
					4. การจัดทำกำหนดการสอนและแผน					
					...การสอนสำหรับเด็กพิเศษ.....					
					5. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล					
					... (IEP) สำหรับเด็กพิเศษ.....					

โปรดให้ข้อเสนอแนะหรือความต้องการในด้านการใช้หลักสูตร เพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

ระดับปัญหา					ปัญหาและความต้องการของครู ที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ	ระดับความต้องการ				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ข. ด้านการจัดการเรียนการสอน 1. การเตรียมความพร้อมให้เด็กพิเศษก่อน ..จัดการเรียนการสอน..... 2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ ..เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร... 3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ การใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับ ..ความสามารถของเด็กพิเศษ..... 4. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนเพื่อ ..ส่งเสริมการเรียนรู้แก่เด็กพิเศษ..... 5. การจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนการ ..สอนที่เหมาะสมกับเด็กพิเศษ.....					

โปรดให้ข้อเสนอแนะหรือความต้องการในด้านการจัดการเรียนการสอน เพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อการวิจัย
เรื่อง การติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

- คำชี้แจง**
1. แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนี้ มีสัมภาษณ์ใน 3 เรื่อง คือ
 - เรื่องที่ 1 สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
 - เรื่องที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับจากการฝึกอบรมในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ
 - เรื่องที่ 3 ปัญหาและความต้องการในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียน การวัดผลและประเมินผลการเรียน และการนิเทศการเรียนการสอน

 2. ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2 รุ่น คือ
 - รุ่น 4 อบรมเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม - 7 สิงหาคม 2537 และ
 - รุ่น 5 อบรมเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม - 8 กันยายน 2538

 3. แบบสัมภาษณ์ มีทั้งหมด 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับจากการฝึกอบรม ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ
 - ตอนที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ เช่น การใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียน และการนิเทศการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....เพศ.....อายุ.....ปี วุฒิการศึกษา.....
 สาขาวิชา.....ในปีการศึกษา 2539 สอนชั้น.....โรงเรียน.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ประสบการณ์ในการสอน.....ปี เข้ารับการฝึกอบรมการศึกษาพิเศษ ...รุ่น 4 ...รุ่น 5
 ชื่อผู้สัมภาษณ์.....วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

1. ภายหลังจากเข้ารับการฝึกอบรมการศึกษาพิเศษที่ สบช.จัดขึ้น ท่านได้รับการเพิ่มพูนความรู้
 ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษหรือไม่ อย่างไร
 - 1.1 ไม่ได้รับ เพราะ.....
 - 1.2 ได้รับความช่วยเหลือ โดย.....
 - 1.3 ได้รับความรู้ครบถ้วน โดย.....
2. ท่านได้รับมอบหมายให้สอนเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ หรือไม่ อย่างไร
 - 2.1 ได้รับมอบหมาย อย่างไร.....
 - 2.2 ไม่ได้รับมอบหมาย เพราะเหตุใด.....
3. หากท่านได้รับมอบหมายตามข้อ 2 ท่านมีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษมาแล้วเป็นเวลา
ปี.....เดือน ท่านสอนเด็กประเภทใด
 - 3.1 เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน.....คน ชั้น.....
 - 3.2 เด็กที่บกพร่องทางสายตา จำนวน.....คน ชั้น.....
 - 3.3 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน.....คน ชั้น.....
4. ท่านรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จในการสอนเด็กพิเศษเพราะเหตุใด.....

ท่านไม่ประสบความสำเร็จในการสอนเด็กพิเศษเพราะเหตุใด.....
.....
.....

5. ท่านมีแนวทางการสอนเด็กพิเศษอย่างไร จึงทำให้ตนเองประสบความสำเร็จ

.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่⁵เอื้อต่อการปฏิบัติงานของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่⁵เอื้อต่อการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษ
ในโรงเรียนของท่าน

.....
.....
.....

2. ท่านคิดว่าปัจจัยที่⁵เอื้อต่อสภาพการปฏิบัติงาน ตามข้อที่ 1 มีสภาพอย่างไรเพราะเหตุใด

2.1 ปัจจัยที่ 1 มีสภาพการดำเนินงาน.....

.....
.....
.....

ที่มีสภาพดังกล่าวเพราะ.....

.....
.....
.....

2.2 ปัจจัยที่ 2 มีสภาพการดำเนินงาน.....

.....
.....
.....

ที่มีสภาพดังกล่าวเพราะ.....

.....
.....
.....

2.3 ปัจจัยที่ 3 มีสภาพการดำเนินงาน.....

.....
.....
.....

ที่มีสภาพดังกล่าวเพราะ.....

.....
.....
.....

2.4 ปัจจัยที่ 4 มีสภาพการดำเนินงาน.....

.....
.....
.....

ที่มีสภาพดังกล่าวเพราะ.....

.....
.....
.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วมหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม

ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการของผู้ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ

1. ความรู้และเทคนิควิธีการที่ได้รับจากการอบรมตามข้อ 1 นั้น เรื่องใดที่ท่านนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษมากที่สุดโปรดระบุตามลำดับ.....

1.....

2.....

3.....

4.....

2. ท่านต้องการได้รับความรู้และเทคนิควิธีการใด เพิ่มเติมจากที่เคยได้รับการฝึกอบรม....

.....

.....

.....

เพราะเหตุใดจึงต้องการได้รับเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการของครูการศึกษาพิเศษที่ผ่านการฝึกอบรม

1. ท่านมีปัญหในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนของท่านในเรื่องใดบ้าง.....

.....

.....

.....

2. ท่านต้องการเสนอแนะสิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนร่วมให้ประสบความสำเร็จคือ..

.....

.....

.....

3. ท่านมีปัญหในการนิเทศ จากบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องใดบ้าง

.....
.....
.....
.....

4. ท่านต้องการให้มีการนิเทศในลักษณะใด และเรื่องใด.....

1.

.....
.....

2.

.....
.....

3.

.....
.....

4.

.....
.....

ที่ ศธ 1180/205-249

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

3 กุมภาพันธ์ 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้อนุญาตให้ นางสาวอินทิรา วงศ์เบ็ญจัจจ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทำการเก็บข้อมูลเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การติดตามผลการฝึกอบรมครู การศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยเก็บข้อมูลครูที่ผ่านการ ฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนี้ ในระหว่างเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ 2540 ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะประสานงานด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สงบ ลักษณะ

(นายสงบ ลักษณะ)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา

โทร. 2805559-63

โทรสาร 2810588

กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี อุทัยธานี อ่างทอง สมุทรสงคราม เพชรบุรี สุราษฎร์ธานี ตรัง ระนอง
ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ภูเก็ต พังงา สตูล ปัตตานี พัทลุง ยะลา จันทบุรี ตราด ระยอง สุโขทัย
ตาก น่าน ลำปาง พะเยา ลำพูน แพร่ กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิจิตร เพชรบูรณ์ ลพบุรี สิงห์บุรี
ชัยนาท แม่ฮ่องสอน สระแก้ว หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ หนองคาย อุรธานี สระบุรี ร้อยเอ็ด
ปราจีนบุรี กาญจนบุรี นครนายก

ที่ ศธ 1180/204

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

3 กุมภาพันธ์ 2540

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของ นางสาวอินทิรา วงศ์เบียสัจจ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ความแจ้งแล้วนั้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นางสาวอินทิรา วงศ์เบียสัจจ์ เก็บข้อมูลดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สงบ ลักษณะ

(นายสงบ ลักษณะ)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สำนักนันทศาสตร์และพัฒนามาตรฐานการศึกษา

โทร. 2805559-63

โทรสาร 2810588

ที่ ทม 1007/0369

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 มกราคม 2540

เรื่อง ขออนุญาตออกระยะที่

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวอินทิรา วงศ์เบ็ญสัจจ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขออนุญาตออกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
แห่งชาติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความควบคุมของ

รศ.ศรียา นิยมธรรม

ประธาน

ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขออนุญาตออกระยะที่ คือ ขอเชิญ ดร.วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์, อ.นิลบล ทูรานุกภาพ
และ อ.บุญเลิศ บุญพะเนียด เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้ง ขอให้ครุที่ผ่านการฝึก
อบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ ตอบแบบสัมภาษณ์
แบบเจาะลึกและตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ 2540 เพื่อเป็นข้อมูล
ในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลือออกระยะที่ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศรียาภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

รองศาสตราจารย์ศรีวิภา นิยมธรรม รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
 อาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง สำนักทดสอบ มศว.ประสานมิตร

ศาสตราจารย์ ดร.ดวง อารยะวิญญู หัวหน้าภาควิชาการศึกษาพิเศษ มศว.ประสานมิตร

ดร.กาญจนา โกศลพิสิทธิ์กุล อคิษฐ์อำนวยการโรงเรียนปัญญาวิจิตร กรุงเทพฯ

ดร.วันทยา วงศ์ศิลป์ภิรมย์ ฝ่ายวิจัยและประเมินผล
 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อาจารย์นิลบล ทูรานภาพ นักวิชาการ
 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อาจารย์บุญเลิศ บุญพะเนียด ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนัง
 สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล นางสาวอินทิรา วงศ์เบ็ญสัจจ์
- วัน เดือน ปีเกิด 20 กรกฎาคม 2484
- สถานที่เกิด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 21/83 หมู่บ้านแสนสุขนิเวศน์ ตำบลปากน้ำ
อ.เมืองฯ จ.สมุทรปราการ รหัส 10270
- ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ศึกษานิเทศก์จังหวัด
- สถานที่ทำงานปัจจุบัน หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
อ.เมืองฯ จ.สมุทรปราการ รหัส 10270
- ประวัติการศึกษา
- | | | | |
|-----------|----------|----------------------------|---------------------------|
| พ.ศ. 2494 | ชั้น ป.4 | ร.ร.เทศบาล 2 | อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช |
| พ.ศ. 2500 | ชั้น ม.6 | ร.ร.ปากพนังวิทยา | อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช |
| พ.ศ. 2502 | ป.กศ. | วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ | กรุงเทพมหานคร |
| พ.ศ. 2504 | ป.กศ.สูง | วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ | กรุงเทพมหานคร |
| พ.ศ. 2523 | ศษ.บ. | มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ | วิทยาเขตปัตตานี จ.ปัตตานี |
| พ.ศ. 2540 | กศ.ม. | มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ | ประสานมิตร กรุงเทพฯ |

การติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

บทคัดย่อ

ของ

อันทิรา วงศ์เบญจัจจ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2540

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงาน ตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านความรู้ และเทคนิควิธีการ และปัญหาความต้องการในการจัดการเรียนการสอนของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ 2 รุ่น คือ รุ่นที่ 4 และรุ่นที่ 5 จำนวน 90 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ผลการศึกษา พบว่า

1. สภาพการดำเนินงานตามปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ปฏิบัติงานตามปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์มากที่สุด และปฏิบัติงานตามปัจจัยด้านงบประมาณ น้อยที่สุด โดยมีผู้บริหารโรงเรียน และเพื่อนร่วมงานเป็นผู้ให้ความร่วมมือในการดำเนินการ
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ครูที่ผ่านการอบรมนำไปใช้ ในระดับมาก 4 เรื่อง คือ สภาพเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ หลักการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ
3. ปัญหาและความต้องการ ของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหาระดับปานกลางและความต้องการระดับมาก ในด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

A FOLLOW UP ON THE IMPLEMENTATION OF SPECIAL EDUCATION TEACHER
OF THE OFFICE OF NATIONAL PRIMARY EDUCATION COMMISSION

AN ABSTRACT

BY

INTIRA WONGBIASATT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 1997

The purpose of this study to investigate the working status, opinions concerning the programming, curriculum, theoretical and technical aspects, and problems in implementing the special education programs for special education teacher who previously received training in special education. The sample consisted of 90 teachers who previously received training in special education, purposely selected for this research. The instrument employed in the data collection included the questionnaire and the structured interview.

The study revealed that:

1. The teachers who received prior training in special education applied their skills on media received from the training the most in teaching media, teaching materials ; and the least in budget, cooperated by the administrators and colleagues.
2. The teachers who received prior training in special education applied the most their skills on theoretical and technical aspects received from the training in nature of the children with learning disabilities, principles in education procedures for the learning disabled children, the development of the special needs children, and general knowledge on special education.
3. Problems and needs. The teachers who previously received training on special education encountered problems at the moderate level. Their needs were high on the following areas : curriculum implementation, syllabus, education supervision, evaluation and measurement respectively.